

การศึกษาปัญหาในด้านต่างๆ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
ปีการศึกษา ๒๕๒๘

นิตา วุฒิกัญ

ส.ค.ค.

เลขหมู่	63605	๔๖๓	๒๕๓๐	- ๐๑-๑
เลขทะเบียน	015369			
	10 ต.ค. 2533			

ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
พ.ศ. ๒๕๓๐

บทคัดย่อ

สภาพแวดล้อมรอบตัวนักศึกษาย่อมมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา การวิจัยครั้งนี้ จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาป็นภัยอยู่ในด้านต่างๆ ของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ปีการศึกษา ๒๕๒๘

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๘ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบเช็คพดติกรรม (Checklist) จำนวน ๓๗๓ ข้อ แยกเป็น ๑๑ ด้าน คือ สถาบัน ครอบครัว หอพัก การเงิน สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน หัตนคติเกี่ยวกับการเรียนการสอน วิธีการเรียน สุขภาพและบุคลิกสังคม กิจกรรมและการพักผ่อน แบบสอบถามคัดแปลงมาจากแบบเช็คพดติกรรมของ Moeny Checklist โดยให้นักศึกษาเลือกตอบได้โดย ไม่จำกัดจำนวนข้อในแต่ละด้าน การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแจกข้อมูลไป ๕๕๙ ฉบับ ได้คืน ๓๗๐ ฉบับ ใช้ได้จริง ๓๖๙ ฉบับ คิดเป็น ๖๕.๕๕% ของกลุ่มประชากรจริง

ผลการวิจัย สรุปได้ว่า ปัญหาของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๒๘ มีปัญหาประเภทสังคมมาเป็นกลุ่มแรก ได้แก่ รู้สึกเบื่อหน่ายต่อสภาพการแข่งขันในหมู่เพื่อน การจัดกลุ่มตัวของนักศึกษา ยังมีน้อย ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาต่างคณะมีน้อย และอาจรู้จักเพื่อนต่างคณะมากกว่านี้ ติดตามด้วยปัญหาประเภทสถาบัน ได้แก่ นักศึกษาต้องรอรถนาน เวลา เข้า-ออกมหาวิทยาลัย รู้สึกอาจารย์และนักศึกษาต่างคนต่างอยู่มากเกินไป และราคาสินค้าสหกรณ์แพง นอกจากนี้เป็นปัญหาประเภทกิจกรรม คือ การเรียนการสอนไม่ส่งเสริมการทำกิจกรรม และตามด้วยปัญหาประเภททัศนคติทางการเรียน และวิธีการเรียน คือ รู้สึกไม่มั่นใจว่าจะหางานทำได้ และนักศึกษาไม่มีสมาธิในการเรียนที่ดี

สารบัญ

บทที่		หน้า
๑	บทนำ	๑
	ความเป็นมาของปัญหา	๑
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
	ขอบเขตของการวิจัย	๒
	ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย	๒
๒	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓
	เอกสารวิจัยในประเทศไทย	๓
	เอกสารในต่างประเทศ	๕
๓	วิธีดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล	๖
	การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย	๖
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๖
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	๗
	การวิเคราะห์ข้อมูล	๘
๔	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปราย	๙
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปราย	๙
๕	สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ	๒๕
	การสรุปผลการวิจัย	๒๕
	การอภิปรายและข้อเสนอแนะ	๒๕
	บรรณานุกรม	๓๐
	ภาคผนวก	๓๒

ความเป็นมาของปัญหา

นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาต้องการความช่วยเหลือทั้งทางด้าน การเรียน และ สิ่ง ที่สร้างให้เกิดความพร้อมในการเรียน นักศึกษาส่วนมากเป็นผู้ที่อยู่ในระยะวัยรุ่นตอน บลาาย และกำลัง เข้าสู่สภาพความเป็นผู้ใหญ่ นักศึกษาก้าวเข้ามาสู่ชีวิตมหาวิทยาลัย ด้วย ความหวังอันเต็มเปี่ยม และมองมหาวิทยาลัยเป็นสถานที่สูงส่ง นักศึกษาเหล่านั้นต่าง พยายามหาความเข้าใจยอมรับและปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมอันเป็นบรรยา- กาศ และความเป็นไปของมหาวิทยาลัย และในบางครั้งนักศึกษาจะรู้สึกว่าสิ่งแวดล้อมใน มหาวิทยาลัยนั้นแปลกไปจากที่เคยสัมผัสจากโรงเรียน บางครั้งนักศึกษาไม่เข้าใจและไม่ ยอมรับ อาทิเช่น หากไม้อาจารย์บางคนไม่มีความสนใจในตัวผู้เรียน มุ่งแต่หน้าที่ทำการ สอนเพียงอย่างเดียว ทำให้นักศึกษาไม่ได้รับความอบอุ่นทางใจ และการที่ไม่มีความ สัมพันธ์อันดีกันนี้ เมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนก็ไม่กล้าถามอาจารย์ผู้สอน นอกเหนือ จากปัญหาด้านการเรียน นักศึกษายังมีปัญห่อื่นๆ อีกมากมาย เช่น ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาทางบ้าน ปัญหาชีวิตการ เป็นอยู่ประจำวัน ฯลฯ ยิ่งทำให้ขาดที่พึ่งที่ตี เนการเอาชนะ ปัญหาและอุปสรรคเหล่านั้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่า นักศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น แท้จริง แล้ว ต้องการความช่วยเหลือในด้านต่างๆ เช่นกัน (คมเพชร จิตร์ศุภกุล ๒๕๑๙ : ๒๑)

ปัญหาของนักศึกษานับวันมหาวิทยาลัยได้ตระหนัก เป็นความสำคัญ แต่บางครั้ง การมองสิ่งที่เป็นปัญหายังต่างกัน มีนักการศึกษาได้ทำการวิจัยศึกษาถึงปัญหา และความ เป็นไปต่างๆ อยู่เสมอ เขาวลัษณ์ คัดโนภาส ได้ศึกษาการบริการนิสิตนักศึกษาในภาค ได้ เมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๒๔ พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ อันเป็นพื้นฐานใน การดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งได้แก่ ปัจจัย ๕ และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกสบายตาม สมควร เช่น อาหาร-ที่พัก หน่วยงานบาล การเดินทาง การจำหน่ายสินค้า ฯลฯ ใน ขณะที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญด้านการ เรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา มากกว่า เป็นต้น

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับนักศึกษาจึงควรมียังต่อเนื่อง เพื่อศึกษาถึงความ เป็นไปของปัญหา การแก้ไขปัญหา และการรับทราบปัญหาใหม่ ๆ ตามวันเวลาที่เปลี่ยน ไป ในระยะ ๕ ปีที่ผ่านมา การสำรวจปัญหาต่างๆ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ยัง ไม่มี ประกอบกับเห็นความสนใจของผู้วิจัย จึง ได้ลงมือทำการวิจัยในการศึกษาปัญหาของ นักศึกษาอีกระยะหนึ่ง ปัญหาที่ทำการสำรวจเหล่านี้คงจะ เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาคณะวิทยาศาสตร์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาในด้านต่างๆ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ปีการศึกษา ๒๕๒๘

ขอบเขตของการวิจัย

๑. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การศึกษาค้างนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๘ เท่านั้น

๒. ปัญหาที่นำมาศึกษา มี ๑๑ ประเภทด้วยกันคือ สถาบัน ครอบครัวยุทธพิภพ การเงิน สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอน ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียน วิธีการเรียน สุขภาพและบุคลิก สังคม กิจกรรม และประการสุดท้ายคือการพักผ่อน

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

๑. ผู้วิจัยได้ทราบถึงปัญหาในด้านต่างๆ ของนักศึกษา
๒. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาร่วมกัน คาดว่าก่อให้เกิดหนทางในการแก้ไขปัญหาคือไป

เอกสารวิจัยในประเทศไทย

มัลลิกา จิตรสุข (๒๕๐๘) สํารวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ วิทยาลัยครูอุดรธานี จำนวน ๒๐๒ คน จากการศึกษาค้นคว้า นักศึกษาประสบปัญหาเรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย ดังนี้ การปรับตัวด้านการเรียน กิจกรรมทางสังคม สันทนาการ ความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง การเงิน หลักสูตรและการสอน เพศ และการแต่งงาน ศาสนาและศีลธรรม สุขภาพ และพัฒนาการทางร่างกาย บ้านและครอบครัว

สมบูรณ์ ศาสยาชีวิน (๒๕๒๒) สํารวจปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน ๓๘๓ คน จากการสํารวจพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการเรียน ไม่เข้าใจในตำรา ภาษาต่างประเทศ ขาดสมาธิ พันความรัของตนไม่เพียงพอ ไม่มีโอกาสได้โต้ถามอาจารย์ ไม่มีเวลาดูหนังสือเพียงพอ นอกจากนี้ นักศึกษาประสบปัญหาการเงิน ปัญหาสังคม และปัญหาทางบ้าน

สมใจ พิณพงษ์ (๒๕๑๒) ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรชั้นสูง ที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค จำนวน ๑,๐๗๒ คน นักศึกษาชาย ๕๕๑ คน และนักศึกษาหญิง ๖๒๕ คน จากการศึกษาค้นคว้า นักศึกษาชาย มีปัญหาตกว่านักศึกษาหญิง เรื่องการเงิน การเรียน ความสัมพันธ์กับอาจารย์ ศาสนา และศีลธรรม นักศึกษาในส่วนภูมิภาคมีปัญหามากกว่านักศึกษาในส่วนกลาง เรื่องการเงิน

ศิริลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (๒๕๒๓) ศึกษาปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา ๒๕๒๒ จำนวน ๕๒๘ คน ผลการศึกษาค้นคว้า นักศึกษามีปัญหาเรียง จากมากไปหาน้อยดังนี้ การเรียน สุขภาพ การใช้เวลาว่าง สังคม ที่อยู่อาศัย การเงิน และปัญหาครอบครัว นักศึกษาชายมีปัญหากการเงิน ที่อยู่อาศัย และการใช้เวลาว่างตกว่า นักศึกษาหญิง ส่วนปัญหาอื่นว ไม่แตกต่างกัน นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มีปัญหากการเงินตกว่าชั้นปีที่ ๕ ส่วนปัญหาอื่นว นักศึกษาและแต่ละชั้นปีมีไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่อยู่หอพัก มหาวิทยาลัย มีปัญหาครอบครัว น้อยกว่านักศึกษาที่ไม่ได้อยู่หอพักของมหาวิทยาลัย ส่วนปัญหาอื่นว ไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาทุกคณะมีปัญหาแตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้นปัญหาสุขภาพ

ฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต หาดใหญ่ (๒๕๒๕ : ๒๐) ได้ศึกษานโยบายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเมื่อปี ๒๕๒๓ สำหรับ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ได้ข้อสรุปปัญหา ๗ อันดับแรกคือ การเบียดเบียนต่อสภาพการแข่งขันกันเรียนในหมู่เพื่อนา สงสัยว่าจบแล้วจะหางานทำได้หรือไม่ กังวลใจว่าสาขาที่เรียน จบแล้วไม่มีงานทำ มีการสอบบ่อยเกินไป ไม่ได้เข้าเรียนในคณะที่ต้องการ นำประบาทหยุด เหล- ใฝ่ดับเสมอ และรู้สึกเหนื่อยหน่ายอยู่เสมอ

เอกสารวิจัยในต่างประเทศ

ลินช์ (Lynch, 1972 : 499-A) ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาสภาพ และปัญหา ในการปรับตัวให้เข้ากับวิทยาลัยของนักศึกษาหญิงชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยแห่ง เมืองเจอร์ซี กลุ่ม ตัวอย่างนักศึกษาประเภทประจำ ๗๒ คน และประเภทเดินเรียน ๗๒ คน จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาเข้ามาเรียนใหม่ นักศึกษาประเภทประจำ และประเภทเดินเรียนมีปัญหาไม่ แยกต่างกััน เมื่อการเรียนภาคแรกผ่านไป นักศึกษาทั้ง ๒ ประเภทมีปัญหาลักษณะ และการ ปรับตัวเข้ากับวิทยาลัยแตกต่างกัน และนักศึกษาทั้ง ๒ ประเภทเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงใน เรื่องการรักษาสภาพ และการปรับตัวให้เข้ากับวิทยาลัยตั้งแต่ตอนต้นภาคเรียนไป จน กระทั่งจบภาคเรียน

ฮูด (Hood, 1974 : 130-A) ศึกษาปัญหาส่วนตัวของนักศึกษาปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยนอร์ทเท็กซัส ปีการศึกษา ๑๙๗๐ เพื่อเปรียบเทียบกับปัญหาของนักศึกษาปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๑๙๖๐ และ ๑๙๕๐ โดยใช้แบบสอบถามของมูนีย์ พบว่า นักศึกษาปี ๑๙๗๐ มีปัญหาทั่วไป ปัญหาสำคัญและความเข้มในการเกิดปัญหาสูงกว่านักศึกษาปี ๑๙๖๐ และ ๑๙๕๐ นักศึกษาทั้งสามกลุ่มมีความสัมพันธ์กันอย่างสูงในลำดับที่ความสำคัญของปัญหาในช่วง ระยะเวลาที่ห่างกันช่วงละ ๑๐ ปี และการเปลี่ยนแปลงที่เด่นชัด ปัญหาการเงิน ที่อยู่อาศัย และการงานเลื่อนจากลำดับที่ ๙ ในปี ๑๙๕๐ เป็นลำดับที่ ๕ ในปี ๑๙๗๐ นอกจากนี้จำนวน นักศึกษาหญิงปี ๑๙๗๐ มีปัญหาเพิ่มขึ้นจากปี ๑๙๖๐ และ ๑๙๕๐ มากกว่านักศึกษาชาย ซึ่งมี ระดับคงที่สัมพันธ์กันระหว่างระยะเวลา ๒ ช่วง

เนนยุด (Nenyöd, 1975 : 5092-A) ศึกษาปัญหาของนักศึกษาต่างชาติที่ ศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของรัฐเท็กซัส กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาต่างชาติ ที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ ๕ จำนวน ๕๐๐ คน เป็นนักศึกษาจากวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก ๗๘ คน จากวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดกลาง ๑๐๗ คน และจากวิทยาลัยและมหา- วิทยาลัยขนาดใหญ่ ๒๑๕ คน จากการศึกษาพบว่า ปัญหาของนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาใน วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการ ติดต่อการเรียน การเงิน ที่พักอาศัย อาหาร ศาสนา สังคม และปัญหาเกี่ยวกับตัวเอง ในจำนวนปัญหาเหล่านี้ ปัญหาเกี่ยวกับการติดต่อกับบุคคลอื่น และปัญหาการเรียน เป็นปัญหา ที่สำคัญที่สุด

คอลลินซ์ (Collins, 1976 : 4859-A) ศึกษาปัญหาของนักศึกษาต่างชาติ
 ในมหาวิทยาลัยฮาวาร์ด โดยใช้แบบสอบถามของมูนิเย่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ๑๑๒ คน
 จาก ๒๘ ประเทศ ใน ๕ ภูมิภาคของโลก คือ เอเชีย ออฟริกา คาริบเบียน และตะวันออก-
 ไทลิ่ง ด้วิจัยแยกกลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาตามเพศ วิชาเอก ภูมิภาค ฐานะทางสังคม และ
 ระดับชั้นเรียน ผลการศึกษพบว่าปัญหาของนักศึกษาต่างชาติในมหาวิทยาลัยฮาวาร์ดเรียง
 ลำดับความสำคัญดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคม สันทนาการ การเงิน ที่อยู่อาศัย
 การงาน บ้านและครอบครัว เพศ และการแต่งงาน นักศึกษาโศกมีปัญหามากกว่านักศึกษา
 ที่แต่งงานแล้ว นักศึกษาปีที่ ๑, ๒, ๓ และ ๔ มีปัญหาแตกต่างกัน นักศึกษาต่างวิชาเอกมี
 ปัญหาไม่แตกต่างกัน นักศึกษามีปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง นอกจากนี้พบว่านักศึกษาจาก
 เอเชียมีปัญหามากที่สุดและนักศึกษาจากคาริบเบียนมีปัญหาน้อยที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ปีการศึกษา ๒๕๒๘ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นชั้นหรือพวก (Stratified Random Sampling) แล้วสุ่มอีกครั้งโดยใช้วิธีสุ่มแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) และสุ่มมาร้อยละไม่ต่ำกว่า ๕๐ รวมกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรจริง จำนวนรวมทั้งสิ้น ๒๓๙ คน คิดเป็น ๖๔.๕๘% ของกลุ่มประชากรจริง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบเช็คพดติกรรม (Checklist) แปลงมาจากแบบเช็คพดติกรรมที่ฝ่ายกิจการนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เคยทำการวิจัย เมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๒๓, ซึ่งดัดแปลงมาจาก Mooney Checklist อีกครั้งหนึ่ง โดยให้นักศึกษาเลือกตอบโดย ไม่จำกัดจำนวนข้อ เครื่องมือที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ : เป็นสภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบ

ตอนที่ ๒ : เป็นแบบสอบถามปัญหาของนักศึกษา โดยทั่วไป ๑๑ ด้านด้วยกัน โดยให้นักศึกษาแต่ละคนหาเครื่องหมาย หน้าข้อความที่เป็นปัญหา คนละกี่ข้อก็ได้ ในแต่ละประเภท หลังจากนั้นได้นำไป try-out กับนักศึกษาจำนวน ๓๔ คน แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมทั้งทางด้านเนื้อหา และภาษาในแต่ละข้อของแบบสอบถาม มีความชัดเจนเป็นที่เข้าใจตรงกัน รวมปัญหาที่ใช้ในการสอบถามมีทั้งหมด ๖๑๑ ข้อ ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓.

ตารางที่ ๓.๑ ประเภทของปัญหา และ จำนวนข้อของปัญหาในแต่ละประเภท

ประเภทของปัญหาเกี่ยวกับ	จำนวนข้อ
๑. สถาบัน	๓๐
๒. ครอบครัว	๓๐
๓. หอพัก	๓๐
๔. การเงิน	๓๐
๕. สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน	๓๐
๖.ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนการสอน	๑๗
๗. วิธีการเรียน	๓๐
๘. สุขภาพและบุคลิก	๓๐
๙. สังคม	๓๐
๑๐. กิจกรรม	๓๐
๑๑. การพักผ่อน	๓๐

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำแบบสอบถามไปแจกให้กลุ่มตัวอย่างประชากรโดยผ่านทางนักศึกษาที่เป็นตัวแทนชั้นปี ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๘ จนถึงเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๒๙ ได้แจกข้อมูลไปทั้งหมด ๕๕๙ ฉบับ และได้คืนมา ๓๑๐ ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่เสียไป ๑๑ ฉบับ และใช้ได้จริง ๒๙๙ ฉบับ แบบสอบถามที่ใช้ได้จริงคิดเป็น ๖๕.๕๕% ของกลุ่มประชากรจริง ดังนี้

ตารางที่ ๓.๒ จำนวนนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ชั้นปี	เพศ						% ของผู้ตอบแบบ สอบถาม
	ชาย		หญิง		รวม		
	จริง	เก็บได้	จริง	เก็บได้	จริง	เก็บได้	
๑	๗๑	๕๙	๖๗	๕๕	๑๕๕	๑๑๕	๗๙.๑๗
๒	๕๕	๗๐	๖๕	๕๗	๑๑๐	๗๗	๗๐.๐๐
๓	๖๐	๕๕	๕๖	๗๐	๑๐๖	๗๕	๖๙.๘๖
๔	๕๗	๑๕	๕๗	๑๙	๑๐๕	๗๕	๗๒.๓๐
รวม	๒๕๗	๑๕๘	๒๒๑	๑๕๑	๕๖๕	๒๙๙	๖๕.๕๕

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้นำมาวัดความถี่ร้อยละ จากนั้นนำไปคำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้ค่าสถิติ คือ ค่าความถี่ (Frequency) และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตาราง แผนภูมิและการบรรยายความ โดยข้อมูลของปัญหาที่นำมาเสนอเลือกมาเฉพาะ ๕ ลำดับแรก ที่มีค่าความถี่สูงสุดของแต่ละประเภท และรวมทุกประเภท ปัญหาที่นำมาเสนอมี ๑๐ อันดับด้วยกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปราย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปราย

การวิจัย ปัญหาในด้านต่างๆ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา แล้วนำข้อมูลมาหาค่าทางสถิติ ค่าความถี่ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและการบรรยายความดังนี้

ตอนที่ ๑

ตารางที่ ๔.๑ จำนวนนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ชั้นปี	เพศ				รวม		% ของผู้ตอบแบบ สอบถาม
	นักศึกษาชาย		นักศึกษาหญิง		ทั้งหมด	ที่ตอบ	
	ทั้งหมด	ที่ตอบ แบบ สอบ ถาม	ทั้งหมด	ที่ตอบ แบบ สอบ ถาม			
๑	๘๑	๕๙	๖๗	๕๕	๑๔๕	๑๑๕	๗๙.๑๗
๒	๕๕	๗๐	๖๕	๕๗	๑๑๐	๗๗	๗๐.๐๐
๓	๖๐	๕๕	๕๖	๗๐	๑๐๖	๗๕	๖๙.๘๒
๔	๕๗	๑๕	๕๗	๑๙	๑๐๕	๗๕	๗๒.๓๘
รวม	๒๕๓	๑๕๘	๒๕๑	๑๕๑	๕๐๔	๒๙๙	๖๕.๕๕

จากตารางที่ ๕.๑ จำนวนนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๒๙๙ คน จากนักศึกษาทั้งหมด ๕๖๔ คน คิดเป็น ๖๕.๕๔% ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ทั้งหมด นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ตอบแบบสอบถาม ๓๙.๑๓% ชั้นปีที่ ๒ ๓๐.๐๐% ชั้นปีที่ ๓ ๖๙.๘๒% และชั้นปีที่ ๔ ๓๒.๓๐% นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงตอบแบบสอบถามใกล้เคียงกัน คือ นักศึกษาชาย ๑๕๘ คน และนักศึกษาหญิง ๑๔๑ คน ตามลำดับ

ตอนที่ ๒ ปัญหาโดยทั่วไปของนักศึกษาทั้ง ๑๑ ประเภท มีดังนี้

ตารางที่ ๕.๒ สรุป ๕ ปัญหาแรกประเภทสถาบันของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑	รู้สึกต้องรอรถนาน เวลาเข้า-ออกมหาวิทยาลัย	๑๙๕
๒	รู้สึกว่าอาจารย์และนักศึกษาต่างคนต่างอยู่มากเกินไป	๑๗๘
๓	ราคาสินค้าสหกรณ์แพง	๑๗๒
๔	สภาพในมหาวิทยาลัยไม่ร่มรื่น	๑๕๒
๕	ชีวิตในมหาวิทยาลัยเงียบเหงาเกินไป	๑๔๗

จากตารางที่ ๕.๒ ๕ ปัญหาแรกประเภทสถาบันของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ได้แก่ รู้สึกต้องรอรถนาน เวลาเข้า-ออกมหาวิทยาลัย ($f = 194$) รู้สึกว่าอาจารย์และนักศึกษาต่างคนต่างอยู่กันมากเกินไป ($f = 178$) ราคาสินค้าสหกรณ์แพง ($f = 172$) สภาพในมหาวิทยาลัยไม่ร่มรื่น ($f = 152$) และชีวิตในมหาวิทยาลัยเงียบเหงาเกินไป ($f = 147$)

การรู้สึกต้องรอรถนาน เวลาเข้า-ออกมหาวิทยาลัย เป็นเรื่องที่นักศึกษาชั้นปีที่ ๑, ๒ ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ ๓, ๔ ให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ ๒ ซึ่งแสดงว่าเมื่อนักศึกษาใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยมากขึ้น มีความคุ้นเคยกับชีวิตความเป็นอยู่ในมหาวิทยาลัยมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามก็ยังเป็นปัญหาในอันดับต้นๆ อยู่ดี ขณะเดียวกัน นักศึกษาทุกชั้นมีมุมมองเห็นตรงกันว่าอาจารย์และนักศึกษาต่างคนต่างอยู่มากเกินไป โดยเฉพาะนักศึกษานี้ที่ ๓, ๔ ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก ซึ่งตรงกันที่ สมใจ พึ่งพงษ์ ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาวิทยาลัยครูส่วนกลางและส่วนภูมิภาคระดับประกาศนียบัตรชั้น

สงแล้วนั่นเอง นอกจากนี้ นักศึกษาทุกชั้นปีมีความเห็นว่าสินค้าของสหกรณ์ราคาแพง และ นักศึกษาปีที่ ๑, ๕ มีความเห็นตรงกันว่าสภาพในมหาวิทยาลัยไม่ค่อยร่มรื่น ส่วนนักศึกษาปีที่ ๒ กลับมองปัญหาเรื่องสหกรณ์มีสินค้าไม่เพียงพอตามต้องการ และนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ มองเห็นว่า บริการด้านอนามัยไม่เพียงพอต่อความต้องการ สำหรับปัญหาประการสุดท้ายของ นักศึกษาทั้งหมดคือชีวิตในมหาวิทยาลัยเจ็บเหงาเกินไป โดยเฉพาะของชั้นปีที่ ๑ ให้ความสำคัญมากเป็นอันดับ ๒ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ กลับคำนึงถึงร้านอาหารไม่สะอาดเป็นความ สำคัญอันดับสุดท้ายและปีที่ ๓ ให้ความสำคัญกับมหาวิทยาลัยไม่เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปและปีที่ ๕ ให้ความสำคัญกับบริการด้านอนามัยไม่เพียงพอกับความต้องการ โดยเฉพาะความเห็นของ นักศึกษาหญิงโดยรวม

ตารางที่ ๕.๓ สรุป ๕ ปัญหาแรกประเภทครอบครัวของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑	อยากช่วยเหลือทางบ้านมากกว่าที่เป็นอยู่	๑๕๐
๒	มีความกังวลห่วงใยเกี่ยวกับคนในครอบครัว	๑๑๖
๓	พ่อแม่คาดหวังในตัวนักศึกษาเกินไป	๙๙
๔	กังวลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของคนในครอบครัว	๖๘
๕	อยากให้ทางบ้านเข้าใจเรามากกว่านี้	๔๑

จากตารางที่ ๕.๓ ๕ ปัญหาแรกประเภทครอบครัวของนักศึกษา ได้แก่ อยากช่วยเหลือทางบ้านมากกว่าที่เป็นอยู่ ($f = 150$) มีความกังวลห่วงใยเกี่ยวกับคนในครอบครัว ($f = 116$) พ่อแม่คาดหวังในตัวนักศึกษามากเกินไป ($f = 99$) กังวลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของคนในครอบครัว ($f = 68$) และอยากให้ทางบ้านเข้าใจเรามากกว่านี้ ($f = 41$)

นักศึกษาทุกชั้นปีมีความรู้สึกตรงกันในทุกข้อของปัญหาโดยเฉพาะอันดับแรกสุด และอันดับสุดท้าย แสดงว่านักศึกษามีความผูกพันกับทางบ้าน และบุคคลในบ้านมากพอสมควร และมีความเห็นเหมือนๆ กัน

ตารางที่ ๔.๕ สรุป ๕ ปัญหาแรกประเภทหอพักของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑	คิดว่าจำนวนนักศึกษาที่ให้อยู่ในแต่ละห้องพักมากเกินไป	๑๔๔
๒	ที่ตากผ้าไม่พอ	๑๒๐
๓	สภาพห้องน้ำในหอพักแย่มาก	๑๑๙
๔	สภาพภายในห้องอับชื้นมาก	๑๐๕
๕	ไม่มีการซ่อมบำรุงหอพัก	๑๐๒

จากตารางที่ ๔.๕ ๕ ปัญหาแรกประเภทหอพักของนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาคิดว่าจำนวนนักศึกษาที่ให้อยู่ในแต่ละห้องพักมากเกินไป ($f = 144$) ที่ตากผ้าไม่พอ ($f = 120$) สภาพห้องน้ำในหอพักแย่มาก ($f = 119$) สภาพภายในห้องอับชื้นมาก ($f = 105$) และไม่มีการซ่อมบำรุงหอพัก ($f = 102$)

นักศึกษาทุกชั้นปีมีความเห็นตรงกัน และให้ความสำคัญของปัญหาอันดับแรก คือ คิดว่าจำนวนนักศึกษาในแต่ละห้องพักมากเกินไป โดยเฉพาะนักศึกษาหญิงทุกชั้นปี ทั้งนี้ เพราะในขณะนั้นเป็นช่วงที่หอพักของนักศึกษาหญิงแออัดมาก คือ ตามปกติห้องพักนักศึกษาสำหรับ ๒ คน แต่ใช้เป็นที่พักของนักศึกษาจำนวน ๔ คน ในปี พ.ศ. ๒๕๒๙ และ ๒๕๓๐ หอพักนักศึกษาหญิงได้สร้างเสร็จอีก ๒ หอ ซึ่งถ้ามีการสำรวจความเห็นของนักศึกษาหญิงจะเหมือนกับนักศึกษาชายในขณะที่ทำการวิจัยนี้ คือ ไม่มีปัญหาเรื่องหอพักแออัดอีกต่อไป เพราะนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยได้สร้างหอพักเริ่มเสร็จแล้ว ๒ หอ ทำให้จำนวนนักศึกษาต่อจำนวนห้องพัก มีสัดส่วนพอเหมาะกัน ดังนั้น นักศึกษาหญิงอีกเช่นกันที่ให้ความสำคัญมีที่ตากผ้าไม่เพียงพอ ขณะเดียวกันนักศึกษาทุกชั้นปีทั้งชายและหญิงบ่งถึงปัญหาสภาพห้องน้ำในหอพักแย่มาก และ เพราะนักศึกษาใช้ห้องน้ำรวมและใช้ตลอดเวลา รวมทั้งสภาพของหอพักเดิมที่สร้างมาร่วม ๒๐ ปี เครื่องสุขภัณฑ์ชำรุดใช้ไม่สะดวก ส่วนปัญหาสภาพในหอพักอับชื้นมาก เป็นปัญหาสำคัญของนักศึกษานี้ที่ ๑, ๔ ปัญหาประการหนึ่งคือ ตัวอาคารของหอพักบางหอพักหันด้านข้าง ไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ทำให้แสงแดดส่องเข้าไปในห้องได้น้อย จึงมีสภาพอับชื้นดังกล่าว และปัญหาเรื่องเครื่องใช้ในห้องชำรุดและไม่ได้รับการซ่อมแซมเป็นปัญหาของนักศึกษานี้ที่ ๑ โดยตรง เพราะเป็นกลุ่มของนักศึกษาที่ได้รับการจัดสรรเข้าหอพักเป็นกลุ่มสุดท้ายนั่นเอง และนักศึกษานี้ที่ ๑ และ ๒ ให้ความเห็นทั่วไปเกี่ยวกับไม่มีการซ่อมบำรุงหอพัก ส่วนนักศึกษานี้ที่ ๓ บอกว่าสภาพหอพักวุ่นวายมาก และนักศึกษานี้ที่ ๔ บอกว่า มีเสียงรบกวนในตอนดึกบ่อย ที่น่าสนใจ คือ นักศึกษานี้ที่ ๕ ซึ่งมีความรู้

เกี่ยวกับหอพักดีแล้ว และสามารถรอดพ้นจากปัญหาพื้นฐานที่นักศึกษาชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ เจอแล้ว ได้ให้ข้อมูลที่น่าสนใจ คือ เวลาเกิดเหตุฉุกเฉินไม่รู้จะไปหาใคร อันที่จริง นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ น่าจะตระหนักเป็นอย่างดีว่า อ.จารย์ที่ปรึกษาหอพักได้พักอยู่บริเวณ บ้านแม่ตรงใกล้หอพักนั่นเอง ยกเว้นแต่ไม่ได้ให้ความสนใจกับทุกสิ่งรอบข้างเท่าที่ควร ซึ่งมีผลงานวิจัยในต่างประเทศ เคยสำรวจความสนใจของนักศึกษานานาชาติ และได้ข้อสรุปว่า นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ จะสนใจเกี่ยวกับเรื่องภายนอกมหาวิทยาลัย และการหางานทำ จึงทำให้ขาดข้อมูลพื้นฐานรอบตัวไปได้

ตารางที่ ๕.๕ สรุป ๕ ปัญหาแรกประเภทการเงินของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑	ไม่มีการวางแผนในเรื่องการใช้เงิน	๑๐๕
๒	ต้องการทำงานนอกเวลาเพื่อหาเงิน	๗๐
๓	ต้องระวางการใช้จ่ายทุกบาททุกสตางค์	๖๙
๔	ต้องการทำงานระหว่างปิดภาค	๖๐
๕	มีเงินซื้อเสื้อผ้าน้อย	๕๖

จากตารางที่ ๕.๕ ๕ ปัญหาแรกประเภทการเงินของนักศึกษา ได้แก่ ไม่มี การวางแผนในเรื่องการใช้เงิน ($f = 104$) ต้องการทำงานนอกเวลาเพื่อหาเงิน ($f = 70$) ต้องระวางการใช้จ่ายทุกบาททุกสตางค์ ($f = 69$) ต้องการทำงานระหว่าง ปิดภาค ($f = 60$) และมีเงินซื้อเสื้อผ้าน้อย ($f = 56$)

จากการสำรวจสถานภาพของนักศึกษาเกี่ยวกับค่านเงินเดือนได้ข้อสรุปดังนี้

เงินเดือน	จำนวน
๑,๐๐๐-๑,๐๐๑	๖๘
๑,๐๐๑-๑,๒๐๐	๕๐
๑,๒๐๑-๑,๕๐๐	๒๐
๑,๕๐๑-๑,๖๐๐	๙๕
๑,๖๐๑-๑,๘๐๐	๕
๑,๘๐๑-๒,๐๐๐	๗๙
๒,๐๐๑	๑๑
รวม	๒๖๗

(แบบสอบถามที่ไม่กรอกเงินเดือน ๒๒ ราย)

กล่าวคือ นักศึกษาส่วนมากมีเงินเดือนระหว่าง ๑,๕๐๑-๑,๖๐๐ บาท นิตา วุฒิวัย (๒๕๒๘ : ๕๕) ได้สำรวจค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ได้ค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายประมาณ ๑,๕๕๐ บาท และนักศึกษาที่มีเงินพอใช้จ่าย จะมีเงินประมาณ ๑,๒๐๐ บาทขึ้นไป ดังนั้น นักศึกษาที่จะต้องระวางการใช้จ่าย คือ นักศึกษาที่มีเงินเดือนต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท ซึ่งคิดเป็นประมาณ ๒๕% ดังนั้น นักศึกษา ๑ ใน ๔ ของนักศึกษาทั้งหมดที่จำเป็นจะต้องมีการวางแผนในการใช้จ่ายเงินอย่างมาก เช่น การซื้อกับข้าวในช่วงเช้าและเย็นมารับประทานร่วมกันที่หอพัก ซึ่งจะหาให้ทุนค่าใช้จ่ายเป็นอย่างมาก มีนักศึกษาทดลองหาเช่นนี้ (นิตา วุฒิวัย ๒๕๒๘) มีค่าใช้จ่ายต่อวันประมาณ ๑๙ บาท โดยเป็นค่าอาหารเช้าเย็น ๑๐ บาท และตอนกลางวัน ๖ บาท ค่าใช้จ่ายซื้อของจิปาถะอีก ๓ บาท ในขณะที่นักศึกษาซื้ออาหาร ๓-๕ มื้อ ใช้จ่ายค่าอาหารโดยเฉลี่ย ๒๕-๒๘ บาท นักศึกษาที่วางแผนเช่นนี้ ค่าอาหารต่อเดือนประมาณ ๖๐๐ บาท มีเหลือใช้จ่ายอีก ๕๐๐ บาท ซึ่งเป็นค่าอุปกรณ์การเรียน ค่ายานพาหนะ ค่าสังคัม และได้เก็บไว้อีกส่วนหนึ่ง ส่วนมากนักศึกษาที่มีเงินใช้จ่ายอย่างสบาย จะหมดไปกับค่าสังคัม และค่าซื้อเสื้อผ้าต่างๆ นักศึกษาแต่ละคนจะใช้จ่ายปกติทางด้านการศึกษาเดือนละไม่เกิน ๑๐๐ บาทเท่านั้น ดังนั้น การวางแผนในด้านการเงินจะช่วยในการใช้จ่ายของนักศึกษาเป็นอย่างมาก จึงน่าที่คณะจะส่งเสริมด้วยการประชุมอบรมในเรื่องนี้เป็นหัวข้อสำคัญอีกข้อหนึ่งของการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ นักศึกษาชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๕ ต้องการหางานนอกเวลาเพื่อหาเงิน และนักศึกษาปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ต้องระวางเรื่องการใช้เงินทุกบาททุกสตางค์ ใน

ขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ ๕ ใช้จ่ายเงินมากที่สุด กลับไม่ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ เป็นเพราะ นักศึกษาชั้นปีที่ ๕ ต้องใช้เงินมากในการทำงานวิจัยและมีการสำรวจเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๒๘ นักศึกษาชั้นปีที่ ๕ ได้รับเงินจากที่บ้าน ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ ๕ หญิง ๑,๔๒๐.๐๐ บาท ซึ่งน้อยกว่านักศึกษาหญิงทุกชั้นปี แต่แสดงว่ารู้จักควบคุมการใช้จ่ายแล้ว จึงไม่ลำบาก ส่วนนักศึกษาชาย ได้รับเงินจากที่บ้านสูงสุดคือ ๑,๘๑๒.๕๐ บาท จึงมีเงินสำหรับใช้จ่ายใช้สอยอย่างเพียงพอเช่นกัน นักศึกษาทั้งชายหญิง ปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ต้องการหางานทำระหว่างปิดภาคเป็นปัญหาสำคัญในอันดับหลังๆ ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ ๕ ให้ความสำคัญกับการมีเงินสำหรับเที่ยวและซื้อเสื้อผ้าบ่อย และขณะเดียวกันก็ให้การช่วยเหลือเพื่อนทางด้านการเงินเสมอๆ เช่นกัน ที่น่าสังเกตคือในขณะที่นักศึกษาชายทุกชั้นปีมีรายรับมากกว่าค่าเฉลี่ยของทั้งคณะแต่ต้องการขอทุนช่วยเหลือ พวกเขาอธิบายได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษาว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุดของคณะวิทยาศาสตร์ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ และชั้นปีที่ ๓ นั้นเอง

ตารางที่ ๕.๖ สรุป ๕ ปัญหาแรกประเภทสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอนของ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑	ที่นั่งอ่านหนังสือในห้องสมุดไม่พอ	๑๔๔
๒	จะหาหนังสือประกอบการเรียนได้ยากมาก	๑๔๐
๓	มีโอกาสจะพูดคุยกับอาจารย์น้อยมาก	๑๒๐
๔	อาจารย์สอนง่าย แต่ออกข้อสอบยาก	๑๒๐
๕	ไม่สามารถลงเรียนวิชาที่ต้องการเรียนได้	๑๐๕

จากตารางที่ ๕.๖ ๕ ปัญหาแรกประเภทสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอน ได้แก่ ที่นั่งอ่านหนังสือในห้องสมุดไม่เพียงพอ (f = 144) จะหาหนังสือประกอบการเรียนได้ยากมาก (f = 140) อาจารย์สอนง่ายแต่ออกข้อสอบยาก (f = 120) มีโอกาสพูดคุยกับอาจารย์น้อยมาก (f = 120) และไม่สามารถลงวิชาที่ต้องการเรียนได้ (f = 105) ปัญหาเรื่องที่นั่งอ่านหนังสือในห้องสมุดไม่เพียงพอนั้นเป็นความจริง โดยเฉพาะการหาสถานที่อ่านหนังสือในระยะที่มีการสอบ นักศึกษาบางครั้งใช้วิธีเอาหนังสือมาตั้งจองที่นั่งไว้แล้วกลับไปอาบน้ำ ทานอาหารที่หอพัก จึงกลับมาอีกครั้งในตอนกลางคืน อย่างไรก็ตาม ปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๒๙) คณะวิทยาศาสตร์ได้จัดที่สำหรับอ่านหนังสือในตอนเย็นและกลางคืน

ไว้ ๒ แห่งด้วยกัน คือ บริเวณใต้ถนนตึกคณิตศาสตร์ และบริเวณโรงอาหารของคณะศึกษาศาสตร์ด้วย เข้าใจในสภาพการอยู่ค่อนข้างแออัดของนักศึกษา ๗ หอพัก ซึ่งพักร่วมกับนักศึกษาอื่น ๆ ห้องละ ๓-๔ คน ทำให้บรรยากาศของการมีสมาธิในการดูหนังสือหรือทำการบ้าน เป็นไปได้ยากมาก ซึ่งในปัญหานี้ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์มีความเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นปัญหาที่สำคัญมากที่สุด โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ เช่นเดียวกับปัญหาการหาหนังสืออ่านประกอบการเรียนได้ยากมาก นักศึกษาทั้ง ๓ ชั้นปีดังกล่าวมีความเห็นตรงกัน เป็นความสำคัญอันดับรองลงมา ในปัญหานี้ อันที่จริงทุก ๆ ปี หอสมุดกลางจะมีหนังสือเรียน เพื่อให้อาจารย์ระบุชื่อหนังสือ และรายละเอียดต่างๆ ที่ต้องการ และหอสมุดจัดเตรียมหาไว้คิดว่าแต่ละปีที่ผ่านมา ความพร้อมในเรื่องนี้จะมีมากขึ้นตามลำดับและอีกทางหนึ่งที่เป็นไปได้ คือ การผลิตหนังสือ ตำรา งานวิจัย ซึ่งอาจารย์ส่วนมากได้เห็นความสำคัญในเรื่องนี้เป็นอย่างมากในปัจจุบัน ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ ๓, ๔ ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ไม่สามารถลงวิชาเรียนที่เป็นวิชาบังคับได้ ทั้งนี้เพราะวิชาบางวิชานักศึกษาต้องลงวิชาเรียนตั้งแต่ในปีที่ ๑ และ ๒ แต่ไม่ได้ลงด้วยเหตุต่างๆ กัน เมื่อเรียนชั้นสูงขึ้นมา งานทะเล่เขียนกลางได้กำหนดเวลาให้วิชาบังคับในปีถัดไปเป็นเวลาเดียวกัน จึงไม่สามารถลงวิชาเรียนได้ดังกล่าว ส่วนปัญหาถัดไป คือ อาจารย์สอนง่าย แต่ออกข้อสอบยาก ก็เป็นปัญหาสำคัญของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ถึง ๓ เช่นเดิม ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ กลับมองเห็นปัญหาเรื่องขาดความเป็นกันเองกับผู้สอน อีกปัญหาหนึ่งที่มีความถี่สูงเท่ากัน คือ มีโอกาสพูดคุยกับอาจารย์น้อยมาก ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ มีความเห็นตรงกันในขณะที่ชั้นปีที่ ๔ ให้ความเห็นในเรื่อง นักศึกษาไม่กล้าเข้าหาอาจารย์การทักเเกียงวิพากษ์วิจารณ์ในห้องเรียนมีน้อย และอุปสรรคการเรียนการสอนไม่พร้อม และปัญหาอีกปัญหาหนึ่งที่นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ให้ความสำคัญมากเช่นกัน คือ มีโอกาสจะพูดคุยกับอาจารย์น้อยมาก

ตาราง ๔.๓ สรุป ๕ ปัญหาแรกประเภททัศนคติเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑	รู้สึกไม่มั่นใจว่าจะหางานทำได้	๑๓๕
๒	ไม่ได้เข้าเรียนคณะที่ต้องการ	๑๔๘
๓	พื้นฐานการเรียนก่อนเข้ามหาวิทยาลัยไม่ดีเท่าที่ควร	๑๕๐
๔	อยากให้มีวิชาเลือกอิสระมากขึ้น	๑๓๕
๕	ชอบวิชาคำนวณ	๑๓๐

จากตารางที่ ๔.๗ ๕ ปัญหาแรกประเภททัศนคติเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ รู้สึกไม่มั่นใจว่าจะหางานทำได้ ($f = 175$) ไม่ได้เข้าเรียนในคณะที่ต้องการ ($f = 148$) พื้นฐานการเรียนก่อนเข้ามหาวิทยาลัยไม่ดีเท่าที่ควร ($f = 140$) อยากให้มีวิชาเลือกอิสระมากกว่า ($f = 135$) และนักศึกษาชอบวิชาคำนวณ ($f = 130$)

นักศึกษาชั้นปีที่ ๑, ๒, ๓ มีความกังวลว่า จะไม่มั่งานหาเมื่อจบออกไปแล้ว เป็นปัญหาสำคัญที่สุด ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ กลับไปกังวลใจเรื่องการฝึกฝนนอกเวลาในสาขาวิชาที่เรียน เพื่อหาประสบการณ์ความรู้ให้กับตนเองมากขึ้น นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มีความเห็นเป็นความถี่สูงสุดในเรื่อง ไม่ได้เข้าเรียนในคณะที่ต้องการ ส่วนนักศึกษาอีก ๓ ชั้นปีให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่ไม่ต้องการเรียนคณะวิทยาศาสตร์ได้ออกไปในปีที่ ๑ แล้วนั่นเอง สำหรับพื้นฐานการเรียนก่อนเข้ามหาวิทยาลัยไม่ดีเท่าที่ควร นักศึกษาทุกชั้นปีมีความเห็นเหมือนกัน ส่วนการอยากให้มีวิชาเลือกอิสระมากกว่า ปัญหานี้เป็นปัญหาอันดับแรกของชั้นปีที่ ๔ เพราะวิชาเลือกอิสระได้เลือกเรียนแล้วในปีต้นๆ พอมาถึงชั้นปีที่ ๔ จึงหาวิชาเลือกอิสระ เพื่อจะลงวิชาเรียนได้ยากมาก และการที่นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ชั้นปีที่ ๑ มาเรียนคณะนี้เป็นเพราะชอบวิชาคำนวณและวิทยาศาสตร์นั่นเอง

ตารางที่ ๔.๘ สรุป ๕ ปัญหาแรกประเภทวิธีการเรียนของนักศึกษา

ลำดับที่	รายการ	ค่าความถี่
๑	ไม่มีสมาธิที่ดี	๑๕๙
๒	มีพื้นฐานในบางวิชาอ่อนมาก	๑๕๒
๓	ไม่ได้ทบทวนวิชาหลังการเรียนการสอน	๑๕๑
๔	มักจะลืมสิ่งที่เรียนมาแล้ว	๑๔๙
๕	มีปัญหาในการอ่านตำราภาษาอังกฤษ	๑๔๖

จากตารางที่ ๔.๘ สรุป ๕ ปัญหาแรกประเภทวิธีการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ ไม่มีสมาธิที่ดีในการเรียน ($f = 159$) มีพื้นฐานในบางวิชาอ่อนมาก ($f = 152$) นักศึกษาไม่ได้ทบทวนวิชาหลังการเรียนการสอน ($f = 151$) นักศึกษามักจะลืมสิ่งที่เรียนมาแล้ว ($f = 149$) และนักศึกษามีปัญหาในการอ่านตำราภาษาอังกฤษ ($f = 146$)

นักศึกษาที่ไม่มีสมาธิที่ดีในการเรียน ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ เป็นส่วนมาก รวมทั้งปัญหาเรื่องพื้นฐานในบางวิชาอ่อนมาก นักศึกษาทุกชั้นปีมีปัญหาเรื่องไม่ได้

ทบทวนวิชาที่เรียน หลังการเรียนการสอนเหมือนๆ กัน รวมทั้งมีปัญหาในการอ่านตำราภาษาอังกฤษเหมือนๆ กัน นอกจากนั้นในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ ๑, ๒ ไม่รู้วิธีที่จะเรียนได้ดีอย่างมีประสิทธิภาพ และนักศึกษาชั้นปีที่ ๓, ๔ กลับมีปัญหาเรื่องมักจะลืมสิ่งที่เรียนมาแล้ว คงเป็นเพราะเรียนมามาก และขาดวิธีการเรียน การจดบันทึกเก็บข้อมูลเนื้อหาวิชาอย่างเป็นระบบระเบียบ จึงมักจะลืมสิ่งที่เรียนมาแล้ว

ตารางที่ ๕.๕ สรุป ๕ ปัญหาแรกประเภทสุขภาพและบุคลิกภาพของนักศึกษา

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑	ออกกำลังกายไม่เพียงพอ	๑๕๗
๒	บางครั้งรู้สึกมึนหรือปวดศีรษะ	๑๓๗
๓	มักจะรู้สึกเหนื่อยหน่ายอยู่เสมอ	๘๖
๔	รู้สึกนอนหรืออ้วนเกินไป	๗๘
๕	เป็นหวัดบ่อย	๗๗

จากตารางที่ ๕.๕ สรุป ๕ ปัญหาแรกประเภทสุขภาพและบุคลิกของนักศึกษา ได้แก่ ออกกำลังกายไม่เพียงพอ ($f = 147$) บางครั้งรู้สึกมึนหรือปวดศีรษะ ($f = 137$) นักศึกษามักจะรู้สึกเหนื่อยหน่ายอยู่เสมอ ($f = 86$) นักศึกษารู้สึกตัวว่าอ้วนหรือนอนเกินไป ($f = 78$) และนักศึกษาเป็นหวัดบ่อยๆ ($f = 77$)

นักศึกษาทุกชั้นปีมีความเห็นตรงกันว่า การออกกำลังกายยังไม่เพียงพอและให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก อันที่จริง มหาวิทยาลัยได้จัดสถานที่ออกกำลังกายไว้ให้เป็นเป็นอย่างดี โดยเฉพาะสถานที่เดินเล่นหรือการออกกำลังกายด้วยการวิ่งรอบๆ บริเวณอ่างน้ำ และบริเวณภายในมหาวิทยาลัย จึงอยู่ที่นักศึกษาที่จะให้ความสำคัญและจัดเวลาของการออกกำลังกายไว้ให้ได้ ดังนั้น ในเมื่อนักศึกษาไม่มีเวลาหรือไม่ได้จัดเวลาสำหรับการออกกำลังกาย สิ่งก็ตามมา คือ การรู้สึกมึนหรือปวดศีรษะบ่อย รู้สึกเป็นหวัดบ่อย การออกกำลังกายทำให้นักศึกษาลืมเรื่องเครียดๆ เกี่ยวกับการเรียนไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง ทำให้สุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจแข็งแรง สดชื่น กระปรี้กระเปร่า และแจ่มใส หลังจากออกกำลังกายจะทำให้ให้นักศึกษาพร้อมสำหรับการศึกษาอีกครั้งหนึ่ง นักศึกษาบางคนจึงรู้สึกเหนื่อยหน่ายอยู่เสมอ บางคนใช้เวลาหมดไปกับการกิน ความกังวลเกี่ยวกับน้ำหนักจึงตามมา

ตารางที่ ๕.๑๐ สรุป ๕ ปัญหาแรกประเภทสังคมของนักศึกษา

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑	รู้สึกเบื่อต่อสภาพการแข่งขันในหมู่เพื่อน	๒๒๑
๒	การจัดกลุ่มตัวในหมู่นักศึกษายังมีน้อย	๑๙๙
๓	ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาต่างคณะมีน้อย	๑๗๕
๔	อยากรู้จักเพื่อนต่างคณะมากกว่านี้	๑๕๗
๕	นักศึกษายู่ในสภาพต่างคนต่างอยู่	๑๒๖

จากตารางที่ ๕.๑๐ สรุป ๕ ปัญหาแรกประเภทสังคมของนักศึกษาได้แก่ รู้สึกเบื่อต่อสภาพการแข่งขันในหมู่เพื่อน (f = 221) การจัดกลุ่มตัวในหมู่นักศึกษายังมีน้อย (f = 199) ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาต่างคณะมีน้อย (f = 175) นักศึกษาอยากรู้จักเพื่อนต่างคณะมากกว่านี้ (f = 175) และนักศึกษายู่ในสภาพต่างคนต่างอยู่ (f = 126)

การเบื่อต่อสภาพการแข่งขันในหมู่เพื่อน เป็นปัญหาสำคัญเป็นอันดับแรกของปัญหาทั้งหมด ๓๑๓ ข้อที่ได้สอบถาม โดยเฉพาะเป็นปัญหาแรกของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ส่วนชั้นปีที่ ๔ ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับนักศึกษาต่างคณะมีน้อยมากกว่าชั้นอื่นว สำหรับปัญหาที่ทุกชั้นปีมองเหมือนกัน คือ การจัดกลุ่มตัวในหมู่นักศึกษายังมีน้อย นอกจากนี้นักศึกษาทุกชั้นปีมองเห็นว่า อยากรู้จักเพื่อนต่างคณะมากกว่านี้ และมีความรู้สึกว่ นักศึกษาต่างคนต่างอยู่มากเกินไป โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ และชั้นปีที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๒๘ ต้องการในด้านสังคมมากขึ้นกว่าเดิม ต้องการการเรียนรู้ร่วมกัน การทำงานร่วมกันและการมีกิจกรรมร่วมกันมากขึ้นทั้งภายในคณะเดียวกันและกับต่างคณะวิชา

ตารางที่ ๕.๑๑ สรุป ๕ ปัญหาแรกประเภทกิจกรรมของนักศึกษา

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑	การเรียนการสอนไม่ส่งเสริมการทำกิจกรรม	๑๘๕
๒	อาจารย์สนใจและเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาน้อย	๑๕๕
๓	กิจกรรมควรเน้นการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม	๑๔๐
๔	นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสร่วมกิจกรรมเพราะคิดเรียน	๑๒๒
๕	มหาวิทยาลัยไม่เปิดกว้างสำหรับกิจกรรมของนักศึกษาเท่าที่ควร	๑๑๗

จากตารางที่ ๕.๑๑ สรุป ๕ ปัญหาแรกประเภทกิจกรรมของนักศึกษา ได้แก่ การเรียนการสอนไม่ส่งเสริมการทำกิจกรรม ($f = 185$) อาจารย์สนใจและเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาน้อย ($f = 155$) กิจกรรมควรเน้นการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม ($f = 140$) นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสร่วมกิจกรรมเพราะคิดเรียน ($f = 122$) และ มหาวิทยาลัยไม่เปิดกว้างสำหรับกิจกรรมของนักศึกษาเท่าที่ควร ($f = 117$)

นักศึกษาทุกชั้นปีมอง เห็นปัญหาสำคัญในประเภทกิจกรรมของนักศึกษา เหมือนกันหมด คือ การเรียนการสอนไม่ส่งเสริมการทำกิจกรรม นอกจากนี้ทั้งอาจารย์และนักศึกษายังเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาน้อยมาก เคยมีงานวิจัยสำรวจการบริการด้านกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาคใต้ของ ยะวาลักษณ์ คัคโคโนภาส (๒๕๒๕) ปรากฏว่า กิจกรรมไม่คิดอันดับความสำคัญในความเห็นของนักศึกษาโดยส่วนรวม ทั้งนี้เพราะประการแรกคือนักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมเพราะคิดเรียน นอกจากนี้นักศึกษาทั้งชั้นปีที่ ๑, ๒, ๓ และ ๕ ต่างต้องการบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อส่วนรวมมากกว่านี้ และทุกคนมองเห็นว่า มหาวิทยาลัยไม่เปิดกว้างสำหรับกิจกรรมของนักศึกษาเท่าที่ควร ปัญหาสำคัญก็คือ การจัดการด้านกิจกรรมทั่วไปและกิจกรรมการเรียนการสอนของคณะยัง ไม่มีการจัดการที่เพียงพอ

ตารางที่ ๕.๑๒ สรุป ๕ ปัญหาแรกประเภทการพักผ่อนของนักศึกษา

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑	มีโอกาสดูเล่นกีฬาบ่อยมาก	๑๕๔
๒	ไม่ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เท่าที่ควร	๑๕๐
๓	ต้องการปรับอุปนิสัยความเป็นอยู่	๑๐๘
๔	ต้องการปรับปรุงความคิดจิตใจ	๑๐๑
๕	ไม่มีอะไรน่าสนใจทำในระหว่างปิดภาค	๑๐๐

จากตารางที่ ๕.๑๒ สรุป ๕ ปัญหาแรกประเภทการพักผ่อนของนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษามีโอกาสดูเล่นกีฬาบ่อยมาก ($f = 154$) นักศึกษาไม่ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เท่าที่ควร ($f = 150$) นักศึกษาต้องการปรับอุปนิสัยความเป็นอยู่ ($f = 108$) นักศึกษาต้องการปรับปรุงความคิดจิตใจ ($f = 101$) และนักศึกษาไม่มีอะไรน่าสนใจทำในระหว่างปิดภาค ($f = 100$)

เมื่อสำรวจความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่จัดประเภทด้านการพักผ่อน นักศึกษาทุกชั้นปียอมรับตรงกันว่าไม่ได้ใช้เวลาดูเล่นกีฬาบ่อยมาก และไม่ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เท่าที่ควร หรือกล่าวได้ว่าไม่มีการจัดการแบ่งเวลาสำหรับสิ่งต่างๆ ที่ควรกระทำสำหรับตนเองนั่นเอง และนักศึกษารู้ตัวดีว่าตนเองควรปรับปรุงอุปนิสัยความเป็นอยู่เสียใหม่ เพื่อสร้างลักษณะนิสัยที่ดีให้เกิดขึ้น รวมทั้งต้องปรับปรุงความคิดจิตใจก็ต้องสร้างทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกายให้มากกว่านี้ และนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ และ ๓ ว่างมากในช่วงปิดภาคเรียน นักศึกษาชั้นปีที่ ๓ และ ๔ ต้องการให้มีการจัดทัศนศึกษาบ่อยๆ จากข้อมูลที่ได้นี้จะ เป็นประโยชน์ต่อคณะในการจัดกิจกรรมด้านทัศนศึกษาหรือให้ความสะดวกในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาได้มากขึ้น

ตารางที่ ๕.๑๓ สรุป ๑๐ ปัญหาแรกของแต่ละประเภทของนักศึกษาทั้งคณะ

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑	รู้สึก เบื่อหน่ายต่อสภาพการแข่งขันในหมู่เพื่อน	๒๒๑
๒	การจัดกลุ่มตัวในหมู่นักศึกษายังมีน้อย	๑๙๙
๓	รู้สึกต้องรอรถนาน เวลา เข้า-ออกมหาวิทยาลัย	๑๙๔
๔	การเรียนการสอน ไม่ส่งเสริมการจัดทำกิจกรรม	๑๘๕
๕	รู้สึกอาจารย์และนักศึกษาต่างคนต่างอยู่มากเกินไป	๑๗๘
๖	รู้สึกไม่มั่นใจว่าจะหางานทำได้	๑๗๕
๗	ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาต่างคณะมีน้อย	๑๗๕
๘	ราคาสินค้าสหกรณ์แพง	๑๗๒
๙	ไม่มีสมาธิที่ดี	๑๕๙
๑๐	อยากรู้จักเพื่อนต่างคณะให้มากกว่านี้	๑๕๗

ตารางที่ ๕.๑๓ สรุป ๑๐ ปัญหาแรกของแต่ละประเภทของนักศึกษาทั้งคณะ ได้แก่ ๑. รู้สึก เบื่อต่อสภาพการแข่งขันในหมู่เพื่อน ($f = 221$) ๒. การจัดกลุ่มตัวในหมู่นักศึกษายังมีน้อย ($f = 199$) ๓. นักศึกษารู้สึกต้องรอรถนาน เวลา เข้า-ออกมหาวิทยาลัย ($f = 194$) ๔. การเรียนการสอนไม่ส่งเสริมการจัดทำกิจกรรม ($f = 185$) ๕. รู้สึก อาจารย์และนักศึกษาต่างคนต่างอยู่มากเกินไป ($f = 178$) ๖. รู้สึกไม่มั่นใจว่าจะหางานทำได้ ($f = 175$) ๗. ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาต่างคณะมีน้อย ($f = 175$) ๘. ราคาสินค้าสหกรณ์แพง ($f = 172$) ๙. นักศึกษาไม่มีสมาธิที่ดี ($f = 159$) และ ๑๐. อยากรู้จักเพื่อนต่างคณะให้มากกว่านี้ ($f = 157$)

จากตารางที่ ๕.๑๓ นี้เป็นการอภิปรายผลสรุปรวมของปัญหาที่สำคัญของนักศึกษาจำนวน ๑๐ ข้อ เมื่อคุณผลการวิจัยการศึกษาปัญหาต่างๆ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ที่หาไว้เมื่อปีการศึกษา ๒๕๒๓ ซึ่งได้ทำการสำรวจข้อมูลล่วงหน้าก่อน ๕ ปี ด้วยแบบสอบถามคล้ายคลึงกัน ประเด็นแรกของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ยังเหมือนเดิม คือ รู้สึก เบื่อต่อสภาพการแข่งขันกันเองในหมู่เพื่อน ปัญหาอื่นๆ ที่เหมือนกันคือ กังวลใจว่าจะจบแล้วจะมีงานทำหรือไม่ ปัญหาที่หายไปคือ บริการของหอพัก น้ำประปาหยุด- ไฟดับ เสมอ ซึ่งมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาไปแล้ว ส่วนอีกปัญหาหนึ่งคือ ความรู้สึกเหนื่อยหน่ายอยู่เสมอ ซึ่งเป็นความรู้สึกของนักศึกษาโดยทั่วไปในขณะนี้ได้หายไป แสดงว่า สภาพจิตสภาวะแวดล้อมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างหอพักเพิ่มเติม การ

จัดบริการด้านต่าง ๆ ที่มีคุณภาพมากขึ้น การจัดกิจกรรมและองค์การนักศึกษา เป็นระบบระเบียบมากขึ้น กิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น การปรับปรุงระบบการเรียนการสอนดีขึ้นและให้สอดคล้องกับการจัดทำกิจกรรมมีมากขึ้น ทำให้ปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษาลดลง ความเบื่อน่าจะจึงไม่เป็นหัวข้อที่สำคัญของนักศึกษาอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม นักศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๒๘ ยังมองเห็นว่า การจัดกลุ่มตัวในหมู่นักศึกษายังมีน้อย และการเรียนการสอนไม่ส่งเสริมการจัดกิจกรรม นอกจากนี้ นักศึกษายังมองเห็นว่าการมีสมาธิในการเรียนยังไม่มีเพียงพอ สำหรับด้านสังคม นักศึกษามีความเห็น ว่า อาจารย์และนักศึกษาต่างคนต่างอยู่มากเกินไป แม้กระทั่งในกลุ่มนักศึกษาเองยังต้องการรู้จักเพื่อนต่างคณะให้มากกว่านี้ ส่วนด้านบริการของมหาวิทยาลัยที่ยังเป็นปัญหามานานแล้วคือ นักศึกษาต้องรอรถนานเวลาเข้า-ออกมหาวิทยาลัยและราคาสินค้าในร้านสหกรณ์แพง ซึ่งเคยมีการสำรวจในงานวิจัย การบริการนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาคใต้ (เขารักษ์ คัดโนภาส ๒๕๒๔) ยังเป็นปัญหาที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขที่ดีในปัจจุบัน

ปัญหาต่าง ๆ ที่สำคัญและนักศึกษาได้ตระหนักมาในในช่วงเวลาปีการศึกษา ๒๕๒๘ จะเห็นได้ว่าปัญหาด้านความเป็นอยู่ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่งยวดของนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นด้านอาหารหรือที่พักก็ตาม ในปีการศึกษา ๒๕๒๗ หรือก่อนหน้านั้นได้รับการแก้ไขไปในทางที่ดีขึ้นมากและมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญเป็นอย่างมากขึ้นตามลำดับ เมื่อปัญหาพื้นฐานของการดำเนินชีวิตตามหลักของ Maslow คือ Physiological Needs ได้รับการแก้ไขแล้ว นักศึกษาในช่วงนี้ จึงมีความพร้อมทางการเรียนมากขึ้น ต้องการการช่วยเหลือทางการเรียนมากขึ้น ตั้งใจเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ นักศึกษาในยุคนั้นต้องการการช่วยเหลือด้านการเรียนมากขึ้น เช่น การติววิชาต่าง ๆ หรือสถานที่ค้นหนังสือ ซึ่งทั้งทางคณะและมหาวิทยาลัยได้พยายามดำเนินการเป็นอย่างดีอยู่แล้ว ในการจัดสถานที่ที่หอสมุดกลางบริเวณใต้ถุนตึกคณิตศาสตร์ และที่โรงอาหารของคณะ เป็นที่ค้นหนังสือและทำงาน นอกจากนี้ ถ้าความต้องการสถานที่ค้นหนังสือของนักศึกษามากขึ้น การเปิดตึกใดตึกหนึ่ง เพื่อใช้เป็นทำงาน น่าจะเป็นหนทางที่เป็นไปได้ ซึ่งจะหาให้นักศึกษาหนีความแออัดของห้องพัก เสียงอึกทึกครึกโครม และมีสมาธิในการเรียนได้มากขึ้น และความปลอดภัยของนักศึกษาในการเดินทางไป-กลับ ระหว่างสถานที่เรียนกับหอพักในตอนกลางคืน ควรได้รับการพิจารณาเช่นกัน เมื่อมองไปยังอนาคต ทางนักศึกษาต้องการ แต่ผู้บริหารไม่ฟังโดยนักศึกษาก็เกรงว่าจะหางานหาไม่ได้ ในรุ่นก่อนนักศึกษายังคำนึงถึงงานที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนไป แต่ปัจจุบันนักศึกษามองภาพกว้างขึ้น คือ แม้จะไม่ได้ทำงานในสาขาที่เรียน ก็ขอให้มีงานหาเป็นใช้ได้ ซึ่งงานกิจกรรมทั้งระดับมหาวิทยาลัยและระดับคณะคงต้องหางานด้านนี้ให้มากยิ่งขึ้นในการช่วยการจัดหางานหา นอกจากนี้ จะสำรวจข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ แล้ว การติดต่อกับนักศึกษาเก่า คณะวิทยาศาสตร์จะสามารถหาช่องทางหางานหาให้นักศึกษามีความเป็นจริงได้มากขึ้น

นอกจากปัญหาด้านการเรียน การทำงานแล้ว นักศึกษายังเรียกร้อง ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และนักศึกษาต่างคณะด้วย ซึ่งผู้เกี่ยวข้องน่าจะ พิจารณาหาหนทางต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีด้วย โดยจัดกิจกรรมทั้งทาง วิชาการหรือบันเทิงก็ได้ หน่วยงานที่ประสบความสำเร็จในการประสานสัมพันธ์ระหว่าง นักศึกษากับอาจารย์หรือนักศึกษารุ่นเก่ากับรุ่นปัจจุบัน คือ สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง ซึ่ง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า น่าจะส่งผู้เกี่ยวข้อง ไปศึกษาวิธีการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง สำหรับการดำเนินงานของคณะในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการนักศึกษาต่อไป

สำหรับปัญหา เรื่องรถเข้า-ออกมหาวิทยาลัยกับตัวเมืองหาดใหญ่ ควรจะมีการ ปรับปรุงให้มั่งคั่งภาพมากขึ้น นอกจากนั้นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยจำนวนมากที่มีมอเตอร์ไซด์ การจัดการบริการด้านปั้มน้ำมันและสถานที่ปะยางรถยนต์หรือซ่อมรถยนต์ ควรมีการพิจารณา เช่นกัน ส่วนการจัดการบริการของสหกรณ์ร้านค้าคงต้องหาทางออกที่ดีกว่านี้ ดังรายละเอียด จะได้กล่าวต่อไป

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาโดยทั่วไปของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ปีการศึกษา ๒๕๒๘ โดยแบ่งปัญหาออกเป็น ๑๑ ประเภท ได้แก่ สถาบันครอบครัว หอพัก การเงิน สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน หัตถศนคติเกี่ยวกับการเรียนการสอน วิธีการเรียน สุขภาพและบุคลิกสังคม กิจกรรมและการพักผ่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน ๒๙๙ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบเช็คพฤติกรรม (Checklist) จำนวน ๓๑๗ ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ และใช้ค่าสถิติ คือ ความถี่ (Frequency)

การสรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาปัญหาของนักศึกษาจำนวน ๓๑๗ ข้อ ด้วยการสอบถามนักศึกษาระดับชั้นปีที่ ๑ ถึงชั้นปีที่ ๕ จำนวน ๒๙๙ คน ได้ปัญหาสำคัญมาก ๑๐ อันดับแรก สรุปได้ดังนี้

๑. นักศึกษารู้สึก เบื่อต่อสภาพการแข่งขันในหมู่เพื่อน (f = 221)
๒. การจัดกลุ่มตัวในหมู่นักศึกษายังมีน้อย (f = 199)
๓. รู้สึกต้องรอมรอนานเวลาเข้าออกมหาวิทยาลัย (f = 194)
๔. การเรียนการสอนไม่ส่งเสริมการทำกิจกรรม (f = 185)
๕. รู้สึกอาจารย์และนักศึกษาคำต่างคนต่างอยู่มากเกินไป (f = 178)
๖. รู้สึกไม่มั่นใจว่าจะหางานทำได้ (f = 175)
๗. ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาต่างคณะมีน้อย (f = 175)
๘. ราคาสินค้าในสหกรณ์แพง (f = 172)
๙. ไม่มีสมาธิหัด (f = 159)
๑๐. อยากรู้จักเพื่อนต่างคณะให้มากกว่านี้ (f = 157)

การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย การศึกษาปัญหาต่างๆ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ซึ่งได้สำรวจไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ด้วยแบบเช็คพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกันนี้ ปัญหาของนักศึกษาเรียงตามลำดับ ๗ ข้อแรก เป็นดังนี้ คือ นักศึกษารู้สึก เบื่อต่อสภาพการแข่งขันกันหมู่เพื่อน

นักศึกษาสงสัยว่า จบแล้วจะหางานทำได้หรือไม่ ถึงพอใจในสาขาที่เรียนจบแล้วจะไม่หางานทำ มีการสอบบ่อยเกินไป ไม่ได้เข้าเรียนในคณะที่ต้องการ นำปัญหายุคไทย-ไต้หวันมา และรู้สึกเหนื่อยหน่ายอยู่เสมอ

จากข้อมูลดังกล่าวมาแล้วนี้ จะเห็นได้ว่า นักศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๒๓ และ ๒๕๒๔ ยังมีความเห็นตรงกันในปัญหาข้อนี้ ซึ่งเป็นปัญหาประเภทสังคม ในประเด็นประเภทนี้ นักศึกษาได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับนักศึกษารัฐวิสาหกิจ เพื่อต่อสภาพการแข่งขันในหมู่เพื่อน การจัดกลุ่มตัวทางวิชาการในกลุ่มของนักศึกษายังมีน้อย นักศึกษาดูเหมือนว่า ต่างคนต่างอยู่ ต่างคนต่างเรียน ไม่ได้ร่วมมือช่วยเหลือ เกื้อกูลกัน ผู้วิจัยเคยให้นักศึกษาจำนวนประมาณ ๙๐ คน เขียนบทความในหัวข้อ "นักศึกษา มอ. ในปีที่ ๒ ทศวรรษ" นักศึกษาทุกคนมีความเห็นตรงกันว่า นักศึกษา มอ. ต่างแข่งขันกันเรียนมาก และมีนักศึกษาคนหนึ่งได้ให้ความจำกัดความ "นักศึกษา มอ. ในปี ๒ ทศวรรษ" ว่า "แต่งกายไม่เรียบร้อย แต่ดำรงไว้ซึ่งการพาดพิง" ซึ่งคำกล่าวนี้ทำให้สามารถมองภาพนักศึกษาของ มอ. ได้ชัดเจนว่า เมื่อ มอ. ครบรอบ ๒๐ ปี ครบรอบ ๒๐ ปี นักศึกษา มอ. เป็นอย่างไร

ปัญหาประเภทวิถีชีวิตเรียน อีกข้อหนึ่ง คือ ไม่มีสมาธิที่ดีในการเรียนนั้น มาจากหลายสาเหตุ คือ จากสภาพแวดล้อมในบริเวณหอพักนักศึกษา ๘๐% ของมหาวิทยาลัย พักอยู่ที่หอพักของมหาวิทยาลัย ปัจจุบันในแต่ละห้องอยู่ร่วมกัน ๓-๕ คน การที่มีนักศึกษาอยู่ร่วมกันมากเช่นนี้ ทำให้นักศึกษาแต่ละคนขาดความเป็นส่วนตัว และไม่สะดวกต่อการทำการบ้านหรือดูตำราเรียน ซึ่งปัญหานี้ทั้งในระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัยได้จัดสถานที่เรียนช่วงเย็นหรือตอนกลางคืนไว้ให้แล้ว สำหรับการขาดสมาธิเนื่องจากปัญหาภายในจิตใจ นักศึกษาดังต้องแก้ไขด้วยการมีที่ปรึกษาที่ดี ทั้งที่เป็นเพื่อนนักศึกษา หรืออาจารย์ที่ปรึกษาไว้ใจ นอกจากนี้การศึกษารธรรมะจะเป็นหนทางหนึ่งที่สามารถทำให้สงบได้เช่นกัน

การที่นักศึกษายังมองเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาต่างคณะมีน้อยและอยากรู้จักเพื่อนต่างคณะมากกว่านี้ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาต้องดำรงการจัดกิจกรรมประเภทต่างๆ เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์และความสามัคคีระหว่างนักศึกษาต่างคณะให้มากขึ้น รวมทั้งกิจกรรมที่จะจัดขึ้นระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ด้วย เพราะนักศึกษาให้ความสำคัญในหัวข้อที่ว่า รู้สึกว่านักศึกษาและอาจารย์ต่างคนต่างอยู่มากเกินไป ดังนั้น การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการรู้จักการเข้าใจอันดีกันระหว่างนักศึกษากับอาจารย์หรือระดับนักศึกษาด้วยกันจึงเป็นสิ่งจำเป็น นอกจากการจัดแข่งขันกีฬา กรีฑาหรือกิจกรรมทางวิชาการแล้ว การจัดเวลาพบกันเป็นประจำระหว่างอาจารย์ด้วยตนเองหรือกับนักศึกษาก็เป็นสิ่งที่น่าจะดำเนินการหรือการจัดกิจกรรมในช่วงเวลาที่กำหนดไว้ เช่น ทุกวันพุธที่ ๒ ของเดือน เวลา ๑๑.๓๐-๑๓.๐๐ น. จัดเป็นชั่วโมงพูดจาปะปนกัน มีการจัดของว่างสำหรับทุกคน และมีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจไปพร้อมๆ กันโดยคณะ เป็นผู้รับผิดชอบหรือร่วมกับคณะกรรมการนักศึกษาตามแต่ละคณะ จะเห็นสมควร นอกจากนั้นการจัดด้านการสื่อสารกับนักศึกษาในคณะ เป็น

ประจำอย่าให้ขาดตอน และจัดช่องจดหมายให้นักศึกษาแต่ละคน จะทำให้ความสัมพันธ์ทางใจระหว่างนักศึกษากับคณะหรือกับอาจารย์มีมากขึ้นไม่ห่างเหิน เช่นในปัจจุบันนี้ซึ่งผู้เกี่ยวข้องควรพิจารณาในรายละเอียดของกิจกรรมอีกครั้งหนึ่ง ยกตัวอย่างกิจกรรม เช่น การส่งจดหมายเนื่องในวาระสำคัญ วันปีใหม่ วันแห่งความรัก วันเกิด ฯลฯ

ปัญหาประเภทสถาบันอีก ๒ ข้อคือ รู้สึกต้องรอรถนานเวลาเข้าออกมหาวิทยาลัย จากการสัมภาษณ์ นายอารักษ์ ชินาจริยวงศ์ เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยซึ่งเคยรับผิดชอบเรื่องนี้มาเป็นเวลานาน ได้ชี้แจงให้ทราบว่า รถโดยสารเล็กที่วิ่งระหว่างมหาวิทยาลัยกับท่าอากาศยานใหญ่ขึ้นอยู่กับสหกรณ์รถโดยสาร เล็กรับจ้าง และได้สัมปทานเส้นทางมหาวิทยาลัยกับท่าอากาศยานใหญ่ หมายเลข ๙๒๐๒๐ จากขนส่งทางบก ปัจจุบันมีรถอยู่ทั้งหมดประมาณ ๓๐ คัน มีจุดจอด ๓ จุด คือ ที่บริเวณ (๑) โรงอาหารมหาวิทยาลัย (๒) โรงพยาบาลคณะแพทย์ และ (๓) ที่หน้าตลาดสดของเทศบาลเมืองท่าอากาศยานใหญ่ โดยจะจอดสลับวันกันระหว่างจุดที่ ๑ หรือ ๒ กับจุดที่ ๓ โดยนักศึกษาจะเก็บค่าโดยสาร ๒.๕๐ บาท บุคลากรของมหาวิทยาลัย ๓.๕๐ บาท ในขณะที่ค่าโดยสารโดยทั่วไป ๕.๐๐ บาท รถจะเริ่มวิ่งตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐-๐๖.๓๐ น. จนถึงเวลาประมาณ ๒๑.๓๐ น. ส่วนจุดที่ ๒ จะหยุดเวลา ๑๗.๓๐-๑๘.๐๐ น. การบริการของรถถือว่าคนนั่งได้เต็มที่ ๑๑ คน รถจะออกจากจุดจอด แต่ถ้าจะใช้ราคาเหมา นักศึกษาคันละ ๒๕.๐๐ บาท และบุคลากรของมหาวิทยาลัย ๓๐.๐๐ น.

ตามปกติแล้วในช่วงพักเที่ยงหรือช่วงเย็น คือ เวลา ๑๑.๐๐-๑๓.๐๐ น. และ ๑๖.๐๐-๑๘.๐๐ น. รถจะออกทุก ๑๐ นาทีโดยประมาณ แต่ในช่วงอื่นว รถจะออกช้าประมาณ ๓๐ นาทีต่อ ๑ คัน ระยะเวลาที่นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ และ ๒ ออก มอ. เป็นเวลานาน ซึ่งปัญหานี้นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ และ ๒ จัดเป็นความสำคัญเป็นอันดับแรก ประเภทสถาบัน ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ ๓, ๔ ให้ความสำคัญเป็นอันดับรองลงมา ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย องค์กรนักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้พยายามหาทางแก้ไข เช่น กำหนดเวลาออกแน่นอน แต่ปรากฏว่าทำไม่ได้ เพราะผู้ขับรถส่วนมากเช่ารถมาขับวันละ ๑๐๐-๑๒๐.-บาท ค่าน้ำมันต่างหาก รถวิ่งเข้าออก มอ. ๑ รอบใช้น้ำมันประมาณ ๑ ลิตร ดังนั้น เมื่อผู้โดยสารไม่เต็มคันรถ รถออกจากจุดจอดไปจะขาดทุน จึงต้องใช้ระบบเติม คือ รถออกเมื่อผู้โดยสารนั่งครบ ๑๑ คน สำหรับผู้ที่ต้องการไปในทันที นอกจากเหมาแล้วต้องเดินมาขึ้นรถที่เข้ามาส่งผู้โดยสารและวิ่งรถเปล่าออกไปหรือไปขึ้นรถหน้า มอ. ซึ่งจะต้องเสียค่าโดยสาร ๕ บาท ผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้ได้พยายามแก้ไข ปัญหา แต่ทางออกที่คิดว่าน่าจะไม่มี

ส่วนปัญหาอีกปัญหาหนึ่ง คือ ราคาสินค้าสหกรณ์แพงจากการล้มเหลวของนางอุดมพร ตรงชาติ ผู้จัดการสหกรณ์ร้านค้าของ มอ. ทราบว่า สินค้าของร้านสหกรณ์แพงกว่าท้องตลาดเป็นความจริง ซึ่งได้แก่ ของกิน ของใช้ ส่วนเครื่องเขียน ทางบริษัทมาส่งโดยตรง จึงถูกกว่าและที่สินค้าราคาแพงนี้ สาเหตุมาจากหลายประการ คือ

๑. ยอดสั่งซื้อ เมื่อเทียบกับร้านค้าใหญ่ๆ ในอำเภอหาดใหญ่ จะมีจำนวนน้อยกว่า เพราะลูกค้าใน มอ. มีจำนวนจำกัด ราคาของสินค้าจะได้ส่วนลดน้อยหรือส่วนที่แถมเข้ามาจะได้น้อยกว่า เมื่อราคาสินค้าต้นทุนสูงกว่าราคาขายจึงแพงกว่าท้องตลาด

๒. ระบบสหกรณ์ร้านค้า จะต้องมีการจ่ายเงินปันผลทุกปี

๓. ระบบสหกรณ์ร้านค้า จะต้องมีการเฉลี่ยเงินคืนตามยอดซื้อของสมาชิกแต่ละคน

๔. ต้องจ่ายค่าพนักงาน มีระบบเงินโบนัส การขึ้นเงินเดือนทุกปี รวมทั้งการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พักในโรงพยาบาลตามสิทธิ์

๕. การให้ทุนลาзарดประโยชน์ เช่น ทุนเรีศึกษาก่อนกศศึกษา

๖. จ่ายเงินให้แก่สันนิบาตสหกรณ์ ๕% ของกำไร เป็นประจำทุกปี

จะเห็นได้ว่า จากค่าใช้จ่ายในหลายๆ ประการนี้ แนวโน้มที่ราคาสินค้าในสหกรณ์จะราคาถูกลง เป็นไปได้ยากมาก ซึ่งในเรื่องนี้ผู้บริหารในระดับมหาวิทยาลัยคงต้องนำไปพิจารณาหาหนทางแก้ไขทางใดทางหนึ่ง

ผลการวิจัยเกี่ยวกับนักศึกษาในด้านต่างๆ การให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่างๆ นี้ ผู้วิจัยหวังว่า จากการศึกษาหน่วยงานทะเบียนกลาง กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัย-สงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ได้สำรวจผลผลิตของการผลิตบัณฑิต รุ่นเข้าปีการศึกษา ๒๕๒๖ ปรากฏว่า นักศึกษาจบตามกำหนด คือ ในปีการศึกษา ๒๕๓๐ ๕๘%

ยัง ไม่จบ ๕.๘๘% ตกออก ๓.๐๖% ฟิ้นสภาพ ๒๑.๑๘% และลาออก ๗.๖๕% สรุปแล้วคือ
ผลิตรายของการผลิตบัณฑิตประมาณ ๖๕% ซึ่งบัณฑิตที่จบหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สูง
มากชั้นกว่าเดิมเล็กน้อย (เดิม ๖๑%) ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้บริหาร
อาจารย์ และนักศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์ร่วมกันในการแก้ไขปัญหานักศึกษาและมี
ผลให้ผลิตรายของบัณฑิตของคณะวิทยาศาสตร์ในอนาคตมีจำนวนมากขึ้นทั้งปริมาณและ
คุณภาพต่อไป

บรรณานุกรม

- กิจการนักศึกษา, ฝ่าย คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
"ได้ร่ม มอ." การดำรงชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ ๒๕๒๕, ๓๕ หน้า อัดสำเนา
- คมเพชร อัครศุภกุล "อาจารย์ผู้สอนกับการให้คำปรึกษา" ศึกษาศาสตร์ ๑ : ๒๑
มิถุนายน-ธันวาคม ๒๕๑๙
- นิตา วุฒิ้วย คำใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ๒๕๒๘ (ก), ๕๐ หน้า อัดสำเนา
- นิตา วุฒิ้วย Case Study ชีวิตนักศึกษา มอ. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ ๒๕๒๕ (ข), ๑๐๕ หน้า
- นิตา วุฒิ้วย บทสรุปงานวิจัย เรื่อง การสำรวจปัญหาของนักศึกษาที่อยู่ในภาวะ
รอน้ำใจครั้งที่ ๒ และ ๓ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
๒๕๒๘ (ค), ๓๒ หน้า อัดสำเนา
- มัลลิกา จิตาสุข การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษารดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษา วิทยาลัยครูอุดรธานี ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร
- เขาวลัภษณ์ ดัดโนภาส การบริการนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาคใต้ วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๕, ๒๐๑ หน้า
อัดสำเนา
- ศิริลักษณ์ เทพหัสติน ภู อัยธยา การศึกษานักเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ปีการศึกษา ๒๕๒๒ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๓,
- สมบุรณ์ ศาสตราชัยวิน รายงานการสำรวจปัญหาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๒๕๑๐, ๑๙ หน้า อัดสำเนา
- สมใจ ทิมพงษ์ การศึกษาค้นคว้าปัญหาและความต้องการของนักศึกษารดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาชั้นสูงที่อยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค ปริชญานีพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๒, ๙๕ หน้า อัดสำเนา

- Arbuckle, Dugald Sinclair. Student Personal Services in Higher Education. New York : McGraw-Hill, 1953. 352 p.
- Colline, Paul Leon. "Self-Perceived Problems of International Students Attending Harward University," Dissertation Abstracts International. 33 : 4859-A, Aprill, 1976.
- Hood, Gary Kyle. "An Analysis of College Student Problems as Indicated on The Mooney Problem Checklist," Dissertation Abstracts International. 33 : 130-A, June, 1974.
- Lynch, Lillie Riddick. "A Comparison of the Health and College Adjustment Problem of Jersey City State College Freshmen Resident and Non-resident Woman Students," Dissertation Abstract International. 33 : 499-A, August, 1972.
- Nenuod, Boomnee. "The Analysis of Problem Perceives by Foreign Students Enrolled in State College and University in the State of Texon," Dissertation Abstracts Internation. 33 : 5091-5092-A, August, 1975.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ปัญหาในด้านต่างๆ ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
ปีการศึกษา ๒๕๒๘

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้แทรกอยู่ในเอกสารชั้นเล็กรว ซึ่งต้องการข้อมูลจากนักศึกษาในหลายว ประเด็น แบบสอบถามที่บรรจุอยู่ในภาคผนวกนี้ จะมีเฉพาะข้อสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในด้านสถาบัน ครอบครั้ว หอพัก การเงิน สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอน ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียน วิธีการเรียน สุขภาพและบุคลิก สังคม กิจกรรมและการพักผ่อน

ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อผู้สนใจและผู้ต้องการติดตามพัฒนาการของปัญหาของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ในแต่ละห้วงระยะเวลาต่อไป โดยมีข้อชี้แนะว่าข้อคำถามแต่ละข้อควรคงไว้และมีเพิ่มเติมเข้าไป(ถ้ามี) เพื่อสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างแต่ละยุคสมัยได้

๑. ด้านสถาบัน

- ๑.๑ สาขาวิชาที่เปิดไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- ๑.๒ ไม่ได้เรียนในสาขาที่สนใจอย่างแท้จริง
- ๑.๓ วิชาที่เรียนไม่น่าสนใจ
- ๑.๔ รู้สึกว่ากฎและระเบียบต่างๆ มีน้อยไป
- ๑.๕ รู้สึกว่ากฎและระเบียบต่างๆ มีมากไป
- ๑.๖ รู้สึกว่าอาจารย์ นศ. ต่างคนต่างอยู่มากเกินไป
- ๑.๗ รู้สึกไม่ปลอดภัยเวลามาดูหนังสือที่ตึกคอนกรีตกลางคืน
- ๑.๘ รู้สึกไม่ปลอดภัยที่จะไปไหนตามลาพังยามค่ำคืน
- ๑.๙ รู้สึกว่าเกิดอุบัติเหตุบ่อยๆ ใน มอ.
- ๑.๑๐ น้ำประปาหยุดไหลและไฟดับเสมอ
- ๑.๑๑ รู้สึกต้องรอรถนานเวลาเข้า-ออก มอ.
- ๑.๑๒ ร้านอาหารไม่สะอาด
- ๑.๑๓ ร้านอาหารที่มีอยู่ใน มอ. ไม่เพียงพอกับจำนวน นศ.
- ๑.๑๔ มอ. ไม่สนใจควบคุมความสะอาดของร้านอาหาร
- ๑.๑๕ บริการด้านอนามัยไม่เพียงพอต่อความต้องการ
- ๑.๑๖ การบริการด้านไปรษณีย์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ
- ๑.๑๗ การใช้บริการโทรศัพท์ทางไกลไม่สะดวก
- ๑.๑๘ ราคาสินค้าสหกรณ์แพง
- ๑.๑๙ สหกรณ์มีสินค้าไม่เพียงพอต่อความต้องการ
- ๑.๒๐ สหกรณ์บริการไม่ดี
- ๑.๒๑ สภาพใน มอ. ไม่ค่อยร่มรื่นควรให้มีที่นั่งเล่น ร่มไม้มากกว่านี้
- ๑.๒๒ ชีวิตใน มอ. เจ็บเหงาเกินไป
- ๑.๒๓ รู้สึกต้องมาเรียนที่ มอ.
- ๑.๒๔ อยู่ที่ มอ. ไม่มีใครคอยรับผิดชอบห่วงใย
- ๑.๒๕ รู้สึกว่า มอ. ไม่เป็นที่รู้จักทั่วไป
- ๑.๒๖ มอ. ไม่สนใจความเป็นอยู่ของ นศ.
- ๑.๒๗ มอ. ไม่เปิดกว้างให้ นศ. บกครองตนเอง
- ๑.๒๘ หางบ้านไม่เต็มใจให้มาอยู่ มอ. เพราะไกล
- ๑.๒๙ คิดว่า มอ. ยังไม่บริการชาวใต้อย่างแท้จริง

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

.....

๒. ด้านครอบครัว

๒. ๑ ถูกดำเนินคดีเตียนจากผู้ปกครอง เสมอมา
๒. ๒ มีปัญหาเกี่ยวกับพ่อหรือแม่
๒. ๓ กังวลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของคนในครอบครัว
๒. ๔ พ่อแม่ให้ความรักมากเกินไป
๒. ๕ พ่อแม่หย่าร้างหรือแยกกันอยู่
๒. ๖ ผู้ปกครองประสบความสำเร็จลำบากแค้น
๒. ๗ มีความกังวลห่วงใยเกี่ยวกับคนในครอบครัว
๒. ๘ พ่อหรือแม่ เสียชีวิต
๒. ๙ รู้สึกว่ามีบ้านเหมือนไม่มีบ้าน
๒. ๑๐ ชีวิตในครอบครัวไม่มีความสุข
๒. ๑๑ พ่อแม่พี่น้องชอบทะเลาะ เบาะแว้งกัน
๒. ๑๒ ที่บ้านไม่มีใครจะให้คำปรึกษาได้
๒. ๑๓ เป็นลูกบุญธรรม
๒. ๑๔ พ่อแม่คาดหวังในตัวเรามากเกินไป
๒. ๑๕ มีภาระทางบ้านที่แสนหนัก
๒. ๑๖ มีความลับบางอย่างกับพ่อแม่
๒. ๑๗ พ่อแม่ชอบกระทำกับเราเหมือนเราเป็นเด็ก
๒. ๑๘ เป็นลูกคนเดียวของพ่อแม่
๒. ๑๙ พ่อแม่มักจะเข้ามาตัดสินใจแทนเราอยู่เสมอ
๒. ๒๐ เข้ากับญาติพี่น้องไม่ค่อยได้
๒. ๒๑ ราคามูลบางคนที่บ้าน
๒. ๒๒ รู้สึกไม่อยากกลับบ้านเลย
๒. ๒๓ ไม่อยากให้ครอบครัวเป็นอย่างปัจจุบัน
๒. ๒๔ พ่อแม่เข้ามาวุ่นวายเรื่องส่วนตัวมากเกินไป
๒. ๒๕ อยากให้ทางบ้านเข้าใจเรามากกว่านี้
๒. ๒๖ รู้สึกว่าพ่อแม่รักลูกไม่เท่ากัน
๒. ๒๗ ไม่เคยได้รับความเห็นอกเห็นใจจากทางบ้านเลย
๒. ๒๘ อยากช่วยเหลือทางบ้านมากกว่าที่เป็นอยู่
๒. ๒๙ เข้ากันได้ดีกับพี่น้อง
๒. ๓๐ อยากมีครอบครัวที่อบอุ่นเหมือนคนอื่น

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

๓. ด้านหอพัก

๓. ๑ สภาพหอพักวุ่นวายมาก
๓. ๒ คิดว่าจำนวนนักศึกษาที่ให้อยู่ในแต่ละห้องพักมากเกินไป
๓. ๓ มีอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักน้อยไป
๓. ๔ สภาพภายในห้องพักอับชื้นมาก
๓. ๕ คูหนังสือที่ห้องพักไม่ได้
๓. ๖ หางานในหอพักไม่ได้
๓. ๗ ไม่มีความเป็นส่วนตัวในห้องพัก
๓. ๘ เสียงในห้องพักดังเกินไป
๓. ๙ เพื่อสภาพการอยู่แบบหอพัก
๓. ๑๐ สถานที่ดูโทรทัศน์ไม่เหมาะสม
๓. ๑๑ ที่หาคร่าวในหอพักมีน้อย
๓. ๑๒ ไม่อยากให้มีการหาคร่าวในหอพัก
๓. ๑๓ มีเสียงรบกวนในตอนดึกบ่อยๆ
๓. ๑๔ การระบายอากาศในห้องพักไม่ดี
๓. ๑๕ เต็มจนนอนสิ้นไป
๓. ๑๖ ตู้เสื้อผ้าไม่เพียงพอ
๓. ๑๗ ไม่มีการซ่อมบำรุงหอพัก
๓. ๑๘ เครื่องใช้ในห้องชำรุดแล้วไม่ได้รับการซ่อมแซม
๓. ๑๙ เครื่องใช้ต่างๆ ในห้องอยู่ในสภาพแย่มาก
๓. ๒๐ มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมห้อง
๓. ๒๑ สภาพห้องน้ำในหอพักแย่มาก
๓. ๒๒ จำนวนห้องน้ำมีเพียงพอแล้ว
๓. ๒๓ ที่ตากผ้าไม่พอ
๓. ๒๔ ไม่รู้จะรีดผ้าตรงไหนดี
๓. ๒๕ หอพักให้บริการด้านข่าวสารหนังสือพิมพ์ดีแล้ว
๓. ๒๖ ไม่มีที่วางข้าวของเครื่องใช้
๓. ๒๗ บรรยากาศรอบหอพักไม่ดีเท่าที่ควร
๓. ๒๘ เวลาเกิดเหตุฉุกเฉินไม่ทราบว่าจะไปพบใคร
๓. ๒๙ จำนวนโทรทัศน์มีน้อยและเสียงบ่อ
๓. ๓๐ ปัจจุบันมีนักศึกษาจากคณะเดียวกันพักอยู่ด้วยกัน

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

๔. การเงิน

- ๔.๑ มีเงินซื้อเสื้อผ้าน้อย
- ๔.๒ ได้รับความอับการะจากทางบ้านน้อยมาก
- ๔.๓ มีเงินใช้จ่ายน้อยกว่าเพื่อนฝูง
- ๔.๔ ไม่มีการวางแผนในเรื่องของการใช้เงิน
- ๔.๕ ต้องการหางานนอกเวลาเพื่อหาเงิน
- ๔.๖ มีปัญหาเรื่องค่าหอและค่าลงทะเบียนเรียน
- ๔.๗ ได้รับเงินใช้จ่ายต่อวันหรือต่อเดือนน้อยไป
- ๔.๘ กังวลว่าจะเรียนไม่จบเพราะไม่มีเงินอุดหนุน
- ๔.๙ ต้องการขอความช่วยเหลือ
- ๔.๑๐ เงินทุนช่วยเหลือที่ได้รับไม่เพียงพอ
- ๔.๑๑ ต้องหุงข้าวกินเอง เพราะต้องประหยัด
- ๔.๑๒ ห่างเหินเพื่อนฝูง เพราะขาดเงิน
- ๔.๑๓ มีเงินสำหรับเที่ยววันน้อย
- ๔.๑๔ เงินที่ได้รับไม่แน่นอน ไม่ตรงเวลา
- ๔.๑๕ ให้ความช่วยเหลือเพื่อนในด้านการเงินเสมอ
- ๔.๑๖ ใช้จ่ายเงินในการเที่ยวหรือเล่นไพ่เสมอ
- ๔.๑๗ มีปัญหาการเงินในการร่วมกิจกรรมในหลักสูตร
- ๔.๑๘ มีปัญหาการเงินในการร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร
- ๔.๑๙ มีความกังวลเกี่ยวกับหนี้สินของทางบ้าน
- ๔.๒๐ มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการไปเยี่ยมบ้าน
- ๔.๒๑ ต้องการเงินสำหรับบำรุงสุขภาพให้ดีกว่านี้
- ๔.๒๒ ต้องระงับการใช้จ่ายเงินทุกบาททุกสตางค์
- ๔.๒๓ พ่อแม่ควบคุมการใช้เงินอยู่
- ๔.๒๔ ไม่ชอบใจที่การใช้เงินต้องขึ้นอยู่กับผู้อื่น
- ๔.๒๕ มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาเรียน
- ๔.๒๖ ต้องการหางานระหว่างปิดภาค
- ๔.๒๗ ต้องหางานส่งเสียตัวเอง
- ๔.๒๘ ต้องยืมเงินจากผู้อื่นเสมอ
- ๔.๒๙ ไม่มีเงินซื้ออุปกรณ์ผ่อนคลายอารมณ์
- ๔.๓๐ เงินขาดมือบ่อยๆ

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

๕. ด้านสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอน

- ๕.๑ วิชาที่ต้องเรียนมากเกินไป
- ๕.๒ ไม่มีสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการอ่านหนังสือหรือทำงาน
- ๕.๓ อาจารย์เป็นคนที่เข้าใจได้ยาก
- ๕.๔ หนังสืออ่านประกอบยากมาก
- ๕.๕ จะหาหนังสือประกอบการเรียนได้ยากมาก
- ๕.๖ หลักสูตรไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา
- ๕.๗ สภาพในห้องเรียนน่าเบื่อ
- ๕.๘ ขาดความเป็นกันเองกับอาจารย์ผู้สอน
- ๕.๙ อาจารย์ยังไม่มีความรู้ในวิชานั้นอย่างแท้จริง
- ๕.๑๐ อาจารย์ตัดเกรดสูงมาก
- ๕.๑๑ ไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษาตัว สำหรับปรึกษา
- ๕.๑๒ ไม่เคยได้รับความช่วยเหลือเฉพาะตัวจากอาจารย์
- ๕.๑๓ มีโอกาสที่จะพูดคุยกับอาจารย์น้อยมาก
- ๕.๑๔ อาจารย์ไม่ค่อยจะสนใจนักศึกษาเลย
- ๕.๑๕ มีการสอบบ่อยเกินไป
- ๕.๑๖ จำนวนนักศึกษาในห้องเรียนมากเกินไป
- ๕.๑๗ การยกเถียงวิพากษ์วิจารณ์ในห้องเรียนน้อย
- ๕.๑๘ อาจารย์สอนเหมือนสอนเด็กมัธยม
- ๕.๑๙ บางวิชามีงานมากเกินไป
- ๕.๒๐ อาจารย์แก้ทฤษฎีมากเกินไปไม่ค่อยมีปฏิบัติ
- ๕.๒๑ การให้คะแนนในการวัดความสามารถไม่ยุติธรรม
- ๕.๒๒ การทดสอบไม่ยุติธรรม
- ๕.๒๓ อาจารย์สอนง่ายแต่ออกข้อสอบยาก
- ๕.๒๔ อาจารย์ชอบพูดนอกเรื่อง เวลาสอน
- ๕.๒๕ ไม่ทราบหัวข้อต่างๆ ของวิชาที่กำลังเรียน
- ๕.๒๖ วิชาที่เรียนไม่สัมพันธ์กับวิชาอื่น
- ๕.๒๗ ที่นั่งอ่านหนังสือในห้องสมุดมีไม่พอ
- ๕.๒๘ ไม่สามารถลงเรียนวิชาที่ต้องการเรียนได้
- ๕.๒๙ อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่พร้อม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

๓. ด้านวิธีการเรียน

- ๗. ๑ มีความกังวลเกี่ยวกับการสอน
- ๗. ๒ เรียนรู้ทฤษฎีได้ช้า
- ๗. ๓ ไม่ได้ทบทวนวิชาหลังการเรียนการสอน
- ๗. ๔ รู้สึกว่าตัวเองไม่เด่น ไม่ภาคภูมิใจด้านวิชาการ
- ๗. ๕ กลัวจะสอบตก
- ๗. ๖ ไม่มีแผนการลงทะเล เป็นที่ดี
- ๗. ๗ ไม่สนใจหนังสืออย่างจริงจัง, ขาดเรียนบ่อย
- ๗. ๘ มีความจำที่แย่
- ๗. ๙ คำนวณได้ช้า
- ๗. ๑๐ ต้องการลาพักการศึกษา
- ๗. ๑๑ ไม่รู้วิธีที่จะเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๗. ๑๒ ทำงานผิดพลาดอยู่เสมอ
- ๗. ๑๓ ไม่มีการวางแผนการทำงานล่วงหน้า
- ๗. ๑๔ มีพื้นฐานในบางวิชาอ่อนมาก
- ๗. ๑๕ จด lecture ไม่ทัน
- ๗. ๑๖ มักจะลืมสิ่งที่เรียนมาแล้ว
- ๗. ๑๗ ได้คะแนนต่ำ
- ๗. ๑๘ พุดหน้าชั้นไม่ได้ ประหม่าตื่นเต้นมาก
- ๗. ๑๙ เขียนหนังสือไม่ถูกหลักภาษา
- ๗. ๒๐ อ่านหนังสือได้ช้า
- ๗. ๒๑ ไม่ได้ใช้เวลาอย่างเพียงพอแก่การเรียน
- ๗. ๒๒ มีสิ่งอื่นที่น่าสนใจกว่าการเรียน
- ๗. ๒๓ จัดแบ่งเวลาดูหนังสือและทำการบ้านยาก
- ๗. ๒๔ หาโน้ตการสอนไม่เป็น
- ๗. ๒๕ มีปัญหาเรื่องหาข้อสอบ
- ๗. ๒๖ ดูหนังสือทำการบ้านไม่ทันกำหนด
- ๗. ๒๗ ไม่มีสมาธิที่ดี
- ๗. ๒๘ ไม่สามารถสื่อความคิดเป็นคำพูดได้
- ๗. ๒๙ มีปัญหาในการอ่านตำราเรียนภาษาอังกฤษ
- ๗. ๓๐ ไม่กล้าถามอาจารย์ในห้องเรียน
- ๗. ๓๑ จด Lecture ไม่เป็น

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

๘. ด้านสุขภาพและบุคลิก

- ๘.๑ มักรู้สึกเหนื่อยหน่ายอยู่เสมอ
- ๘.๒ รู้สึกผอมหรืออ้วนเกินไป
- ๘.๓ มีปัญหาเรื่องระบบทางเดินอาหาร (เช่น ท้องผูก ท้องเสีย)
- ๘.๔ ออกกำลังกายไม่เพียงพอ
- ๘.๕ มีเวลานอนพักผ่อนไม่เพียงพอ
- ๘.๖ ไม่แข็งแรงหรือมีสุขภาพอย่างที่ดีควรเป็น
- ๘.๗ เป็นโรคภูมิแพ้บางชนิด (เช่น แพ้สาร แพ้อากาศ)
- ๘.๘ บางครั้งรู้สึกมึนหรือปวดหัว
- ๘.๙ น้ำหนักลดลงเรื่อยๆ
- ๘.๑๐ ไม่ถูกกับอากาศทางภาคใต้
- ๘.๑๑ รู้สึกว่ามีบุคลิกไม่ดี
- ๘.๑๒ มีปัญหาเกี่ยวกับผิวหนัง
- ๘.๑๓ รูปร่าง เตี้ยหรือสูงมากเกินไป
- ๘.๑๔ รูปร่างไม่หล่อหรือสวย
- ๘.๑๕ มีปัญหาเกี่ยวกับสายตาที่ยังไม่ได้แก้ไข
- ๘.๑๖ เจ็บคอบ่อยๆ
- ๘.๑๗ เป็นหวัดบ่อย
- ๘.๑๘ เป็นไซนัส
- ๘.๑๙ พูดไม่ค่อยชัด
- ๘.๒๐ พูดติดอ่าง
- ๘.๒๑ มีปัญหาเรื่องระบบรอบเดือน(เฉพาะ น.ศ.หญิง)
- ๘.๒๒ บางครั้งวิ่งเวียนศีรษะหน้ามืดจะเป็นลม
- ๘.๒๓ มีปัญหาที่เกิดจากการพยายามลดน้ำหนัก
- ๘.๒๔ ต่อมน้ำต่างๆ ในร่างกายผิดปกติ (เช่น ต่อมน้ำเหลือง)
- ๘.๒๕ บวคฟันบ่อยๆ
- ๘.๒๖ มีปัญหาเกี่ยวกับการได้ยิน
- ๘.๒๗ มีปัญหาเกี่ยวกับเท้า
- ๘.๒๘ อวัยวะภายนอกไม่สมบูรณ์ครบ
- ๘.๒๙ ต้องการคำแนะนำจากจิตเวช
- ๘.๓๐ มีปัญหาที่จะต้องไปติดต่อกับแพทย์ที่โรงพยาบาล

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

๙. ด้านสังคม

๙. ๑ พี่ว เป็นกันเองกับน้องว ไม่ถือระบบอาวุโส
๙. ๒ ระบบอาวุโสจะช่วยให้ความสัมพันธ์ฉันท์พี่น้องดีขึ้น
๙. ๓ อยากได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความเห็นกับรุ่นพี่
๙. ๔ รู้สึกเบื่อต่อสภาพการแข่งขันกันเรียนในหมู่เพื่อนว
๙. ๕ เพื่อนว ไม่กระตือรือร้นที่จะปรับตัวเข้าหากัน
๙. ๖ มีเพื่อนเห็นแก่ตัวมากมาย
๙. ๗ รู้สึกถูกรบกวนจากเพื่อนเสมอ
๙. ๘ รู้สึกอึดอัดใจเนื่องจากพี่หรือน้องรหัส
๙. ๙ หาเพื่อนสนิทได้ยาก
๙. ๑๐ รู้สึกไม่ชอบ น. ศ. คณะอื่น
๙. ๑๑ ไม่สามารถปรับตัวเข้ากันเพื่อนว ได้
๙. ๑๒ มีปัญหาระหว่าง, น. ศ. ภาคอื่นกับ น. ศ. ห้องถิ่น
๙. ๑๓ รู้สึกว่า น. ศ. ที่ผ่านการสอบตรงดีโยกว่า น. ศ. ที่ผ่านการสอบรวม
๙. ๑๔ น. ศ. ห้องถิ่นพูดภาษาห้องถิ่นมากไป
๙. ๑๕ น. ศ. ที่มาจากห้องถิ่นชอบจับกลุ่มกัน
๙. ๑๖ น. ศ. เข้ากันไม่ได้เพราะไม่เข้าใจประเพณีและวัฒนธรรม
๙. ๑๗ อึดอัดใจที่เข้ากับเพื่อนร่วมห้องไม่ได้
๙. ๑๘ เพื่อนว ไม่ค่อยให้ความสำคัญเป็นกันเอง
๙. ๑๙ เพื่อนว คอยแต่รับความช่วยเหลือ
๙. ๒๐ เวลาเกิดปัญหาไม่รู้จะหันหน้าไปหาเพื่อนคนไหน
๙. ๒๑ น. ศ. มีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเสมอ
๙. ๒๒ น. ศ. อยู่ในสภาพต่างคนต่างอยู่
๙. ๒๓ น. ศ. มีความเป็นกันเองและรักกันเหมือนพี่น้อง
๙. ๒๔ รุ่นพี่เอาใจใส่รุ่นน้อง เป็นอย่างดี
๙. ๒๕ การจัดกลุ่มตัวในหมู่ น. ศ. ยังมีน้อย
๙. ๒๖ อยากให้รุ่นพี่ช่วยเหลือด้านวิชาการมากกว่านี้
๙. ๒๗ ความสัมพันธ์ระหว่าง น. ศ. ต่างคณะมีน้อย
๙. ๒๘ รู้จักเพื่อนในชั้นปีดีทุกคน
๙. ๒๙ ไม่รู้จักกรรมการขององค์การนักศึกษา
๙. ๓๐ อยากรู้จักเพื่อนต่างคณะมากกว่านี้

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

๑๐. ด้านกิจกรรม

- ๑๐.๑ กิจกรรมต่างๆ ใน มอ. มีมากเกินไป
- ๑๐.๒ กิจกรรมต่างๆ ใน มอ. มีพอเหมาะแล้ว
- ๑๐.๓ กิจกรรมที่มีอยู่ไม่น่าสนใจ
- ๑๐.๔ มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดให้มีขึ้นเสมอ
- ๑๐.๕ ไม่ค่อยมีโอกาสร่วมกิจกรรมเพราะติดเรียน
- ๑๐.๖ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมเพราะหางานไม่อนุญาต
- ๑๐.๗ ไม่เข้าร่วมกิจกรรมเพราะไม่สนใจ
- ๑๐.๘ กิจกรรมไม่เสริมวิชาชีพที่เรียน
- ๑๐.๙ กิจกรรมทำให้ผลการเรียนตกต่ำ
- ๑๐.๑๐ กิจกรรมบางอย่างจำกัดวงแคบเกินไป
- ๑๐.๑๑ รู้สึกอึดอัดใจ เวลาอาจารย์เข้าร่วมกิจกรรม
- ๑๐.๑๒ อาจารย์สนใจและเข้าร่วมกิจกรรมของ น.ศ. น้อย
- ๑๐.๑๓ อาจารย์ไม่สนใจและไม่เข้าร่วมกิจกรรมของ น.ศ.
- ๑๐.๑๔ กิจกรรมไร้สาระเกินไป
- ๑๐.๑๕ กิจกรรมบางอย่างเกี่ยวข้องกับปัญหาบ้านเมืองมากเกินไป
- ๑๐.๑๖ ร่วมกิจกรรมด้าน (ระบุ)
กีฬา	
บันเทิง	
ศิลปวัฒนธรรม	
บำเพ็ญประโยชน์	
วิชาการ	
- ๑๐.๑๗ กลัวถูกเพ่งเล็ง เมื่อทำกิจกรรม
- ๑๐.๑๘ มอ. เปิดกว้างสำหรับกิจกรรมของ น.ศ.
- ๑๐.๑๙ มอ. ไม่เปิดกว้างสำหรับกิจกรรมของ น.ศ. เท่าที่ควร
- ๑๐.๒๐ การเรียนการสอนไม่ส่งเสริมให้การทำกิจกรรม
- ๑๐.๒๑ การเรียนการสอนประสานกับการทำกิจกรรม
- ๑๐.๒๒ น.ศ. เข้าร่วมทำกิจกรรมกับ น.ศ. ที่อื่นฯ ได้น้อยเพราะอยู่ไกล
- ๑๐.๒๓ กิจกรรมของ น.ศ. ไม่ควรเกี่ยวข้องการพัฒนาชนบท
- ๑๐.๒๔ น.ศ. กระตือรือร้นที่จะร่วมพัฒนาชนบท
- ๑๐.๒๕ การทำกิจกรรมควรเป็นไปเพื่อตัว น.ศ. เอง
- ๑๐.๒๖ ควรมิกิจกรรมพัฒนาชนบทมากกว่านี้
- ๑๐.๒๗ มอ. สนับสนุนการพัฒนาชนบทเป็นอย่างดี
- ๑๐.๒๘ น.ศ. ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการพัฒนาชนบท

๑๐. ๒๙ กิจกรรมด้านบันเทิงมีน้อยไป
 ๑๐. ๓๐ ควรส่งเสริมกิจกรรมด้านกีฬามากกว่านี้
 ๑๐. ๓๑ ควรเน้นการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

๑๑. การพักผ่อน

- ๑๑.๑ ไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับการพักผ่อน
- ๑๑.๒ มีโอกาสได้เล่นกีฬาน้อยมาก
- ๑๑.๓ มีโอกาสไปคูหนึ่งในเมืองน้อย
- ๑๑.๔ มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมทางด้านศิลปะและดนตรีน้อย
- ๑๑.๕ มีเวลาสำหรับตัวเองน้อย
- ๑๑.๖ ชีวิตนี้ไม่ค่อยมีสุข
- ๑๑.๗ ไม่ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เท่าที่ควร
- ๑๑.๘ ต้องการปรับปรุงอุปนิสัยความเป็นอยู่
- ๑๑.๙ ต้องการปรับปรุงความคิดจิตใจ
- ๑๑.๑๐ ต้องการมีโอกาสดูแสดงออกมากขึ้น
- ๑๑.๑๑ ประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้คน
- ๑๑.๑๒ มีปัญหาในการคบเพื่อนต่างเพศ
- ๑๑.๑๓ เข้ากับคนได้ช้า
- ๑๑.๑๔ ไม่ค่อยกล้าตัดสินใจเด็ดขาด
- ๑๑.๑๕ มีเวลาว่างมากเกินไป
- ๑๑.๑๖ เป็นโรคคิดถึงบ้านอย่างมาก
- ๑๑.๑๗ ขาดสถานที่ในการออกกำลังกาย
- ๑๑.๑๘ ขาดอุปกรณ์ในการออกกำลังกาย
- ๑๑.๑๙ รู้สึกถูกระหับกระเทือนจิตใจง่าย
- ๑๑.๒๐ เคยไม่เป็น ไม่รู้ว่าจะคุยอะไรกับเพื่อน
- ๑๑.๒๑ ไม่มีความกดดันในเชิงกีฬา
- ๑๑.๒๒ ไม่มีใครรับฟังหรือเป็นที่ระบายปัญหา
- ๑๑.๒๓ มีปัญหาส่วนตัวมากมาย
- ๑๑.๒๔ ไม่ค่อยได้อ่านหนังสือที่ชอบ
- ๑๑.๒๕ อยากพูดคุยหรือถกเถียงปัญหากับคนอื่นให้มาก
- ๑๑.๒๖ มีโอกาสที่จะหาสิ่งที่ชอบน้อยมาก
- ๑๑.๒๗ มึนงงงงเล็กน้อยไป
- ๑๑.๒๘ มึนงงงงมากไป
- ๑๑.๒๙ ไม่มีอะไรน่าสนใจระหว่างปิดภาค
- ๑๑.๓๐ ต้องการให้มีการจัดทัศนศึกษาบ่อยๆ
- ๑๑.๓๑ อยากให้มีการฉายวิดีโอทุกอาทิตย์

ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....

.....

.....